

מועצה אזורית גזר

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין 43

מיום ראשון, י"ז באלול תשפ"ג, 03/09/2023

מועצה אזורית גזר
פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין 43
מיום ראשון, י"ז באלול תשפ"ג, 3/9/2023

משתתפים:

- גב' רותם ידלין - ראשת המועצה
- מר ישראל פרץ - חבר מועצה
- מר יואל ווינגרטין ג'ינג'י - חבר מועצה
- גב' נעמה מאירי-מקוב - חבר מועצה
- מר איתי שייביץ - חבר מועצה
- מר אבי אביטל - חבר מועצה
- מר איתי ברדה - חבר מועצה
- מר אלעד לוי - חבר מועצה
- מר רן שדה - חבר מועצה
- מר אמיר קרסנטי - חבר מועצה
- גב' דרורה בלגה - חברת מועצה
- מר רן שובע - חבר מועצה
- מר משה פולאקוביץ - חברת מועצה
- מר שנייויס יהודה - חבר מועצה
- מר תמיר ארז - חבר מועצה
- גב' רונית ויתקון ברקאי - חברת מועצה
- מר רמי ליבר - חבר מועצה

מוזמנים:

- גב' כרמל טל - מנכ"לית
- עו"ד חן סומך - יועמ"ש
- מר דוד גמליאל - גזבר
- גב' שלי קרן - מנהלת אגף חינוך
- גב' עמירה מוסקוביץ - מבקרת המועצה
- גב' אילנית ביטון - מ. לשכת ראשת המועצה
- גב' אופיר עלוה - עוזרת ראשת המועצה

חסרים:

גב' יהודית דהן	-	חברת מועצה
גב' צביה אלבז	-	חברת מועצה
מר גד איצקוביץ'	-	חבר מועצה
מר עמיר כהן	-	חבר מועצה
גב' רחל צוריה	-	חברת מועצה
מר נריה הרואה	-	חבר מועצה
גב' חיה לזר נוטקין	-	חברת מועצה
מר יוסי בסעד	-	חבר מועצה
מר ויקטור חמני	-	חבר מועצה
מר ראובן ביטן	-	חבר מועצה
מר אורי נדם	-	חבר מועצה
מר יוחנן יומטוביאן	-	חבר מועצה

על סדר היום:

1. עדכון ראשת המועצה.
2. אישור פרוטוקול מליאות מספר 41 ו-42.
3. אישור התחייבות בלתי חוזרת לרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) – פטור מאגרות והיטלים מושב פדיה – מותנה בקבלת הבקשה.
4. נסיעות ראשת המועצה.
5. עדכון מורשי חתימה בבתי הספר.
6. אשרור החלטת ועד מנהל בית עלמין, בנושא רכישת קבר מחיים.
7. אישור מחליפה לחברה בוועדת בחירות.

גב' רותם ידלין: אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מליאה 43.

אספר למי שצופה, לפני הישיבה הרמנו כוסית לקראת החג, זו ישיבה חגיגת מבחינתנו. זאת הישיבה האחרונה של המליאה הנוכחית וככה ביחד סקרנו את מה שהשגנו ואיחלנו שנה טובה לכולם.

ועכשיו נתחיל בישיבה הרשמית. 2 בקשות מכס, אחד, אנחנו מוסיפים סעיף לסדר היום - מחליפה לחברה בוועדת הבחירות, זה יהיה סעיף 7 בסדר היום. ואנחנו מקדימים את סעיף 3 תחילה. מתנגדים? נמנעים? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר להוסיף סעיף לסדר היום, וכן לדון בסעיף 3 כסעיף ראשון.

3. אישור התחייבות בלתי חוזרת לרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) – פטור מאגרות והיטלים מושב פדיה עבור מגרש 274.

גב' רותם ידלין: סעיף 3 אישור התחייבות בלתי חוזרת לרמ"י – פטור מאגרות והיטלים בפדיה, דוד בבקשה.

מר דוד גמליאל: מדובר בהרחבה מספר 274 במושב פדיה. כפי שנהגנו בפעמים קודמות, הטלנו את האחריות לביצוע פיתוח בהרחבה לאגודות החקלאיות. אגודת פדיה ביצעה את הפיתוח לפני 15 שנה. אחד המתיישבים בהרחבה לא עשה עסקה ברמ"י. היום רמ"י אישרה לו ובתנאי והמועצה תתחייב להשלים את עבודות הפיתוח אם ישנן. אנחנו בכל נושא כזה לוקחים את ההתחייבות back to back מהאגודה, האגודה החקלאית נתנה לנו 100% התחייבות בלתי חוזרת, שהיא תשלים אם במידה וצריך להשלים משהו בעניין. אנחנו נותנים במקביל פטור מאגרות

והיטלים למעט היטלי ביוב, מה שנקרא היום דמי הקמה. ואנחנו מבקשים את אישורכם כדי להעביר את זה לרמ"י.

מר אבי אביטל: למה מה?

מר דוד גמליאל: בעבר זה היה נקרא היטלי ביוב, היום זה דמי הקמה.

מר אבי אביטל: של הביוב.

מר דוד גמליאל: של הביוב כן.

מר אבי אביטל: אבל שאר ההיטלים.

מר דוד גמליאל: שאר ההיטלים כלולים בעבודות שהעבודה ביצעה כבר. ולכן אנחנו מבקשים את אישורכם להסדיר את העניין.

גב' רותם ידלין: אזכיר שזה הליך שאנחנו עושים מפעם לפעם, עשינו אותו כבר פעמיים.

מר דוד גמליאל: העברנו את זה כבר לפחות על 5 יישובים. בית עוזיאל היה אחרון.

מר אמיר קרסנטי: שאלה רגע, זה קובייה מהמשבצות הצהובות? זה לא מתוך משק.

מר דוד גמליאל: לא, זה הרחבה פר-אקסלנס.

מר אמיר קרסנטי: זה הרחבה.

מר אבי אביטל: זה מחזק את מה שאמרתי אז שבהרחבות אי אפשר...

גב' רותם ידליון: זה תמיד יהיה בהרחבות.

מר דוד גמליאל: תמיד יהיה בהרחבות. יש יישובים שהרחבות נמצאות בתוך

החלקות הראשונות. אבל זה במקרה בנפרד.

מר אמיר קרסנטי: עכשיו השאלה היא האם אותו בחור של ההרחבה, אם הוא

היה עושה את זה באותה עת לפני 20 שנה, הוא היה נדרש לשלם איזה שהוא סכום כסף מסוים.

מר אבי אביטל: גם לא.

מר דוד גמליאל: לא, הוא היה צריך לשלם דמי חכירה 200,000 ₪, היום

הוא צריך לשלם 3.5 מיליון ₪. אבל זו בעיה שלו, לא שלנו.

מר אמיר קרסנטי: חוץ מדמי חכירה הזה. אם הוא עשה דמי חכירה, אם הוא

עשה חכירה על זה, ואת דמי הפיתוח הוא לא שילם.

מר דוד גמליאל: הוא שילם, שילם בזמנו, כי היישוב עשה את כל העבודות על הפיתוח.

מר אמיר קרסנטי: זאת אומרת אין מצב שהבן אדם אמר בואו נשחרר-

מר דוד גמליאל: לא, לא, לא.

מר אמיר קרסנטי: נבוא עוד 10 שנים ישכחו אותי-

גב' רותם ידלין: כולם שילמו פה, הם רק לא עשו עסקה ברמ"י.

מר אמיר קרסנטי: שאלתי, רציתי רק-

גב' רותם ידלין: השאלה במקום. כולם שילמו הם רק לא עשו עסקה ברמ"י.

מר אמיר קרסנטי: אין בעיה בסדר.

גב' רותם ידלין: בסדר? אז אנחנו מביאים את זה להצבעה. נלך הפוך.

מתנגדים? נמנעים? אין. פה אחד, תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר התחייבות בלתי חוזרת לרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) – פטור מאגרות והיטלים מושב פדיה עבור מגרש 274.

1. עדכון ראשת המועצה.

גב' רותם ידלין: אנחנו עוברים לסעיף - 1 עדכונים. ונתחיל בשנת הלימודים תשפ"ד נפתחה, הפעם הקלו עלינו לעבור בכל בתי הספר, ביום שישי נפתחו בתי הספר היסודיים, והיום בתי הספר התיכוניים, ושלי אני מעבירה אליך.

מר דוד גמליאל: אני נאלץ לעזוב אתכם. שיהיה באמת חג שמח.

גב' רותם ידלין: זו לא ישיבת המליאה האחרונה שלו.

מר אבי אביטל: עכשיו אני מבין למה הקדמנו את הסעיף.

מר אמיר קרסנטי: עכשיו למה הקדמנו? אם היית אומר שזה בגללו, לא היינו מקדימים לו, שישאר פה עד 19:00 בערב.

מר דוד גמליאל: אתה רואה למה לא מקליטים אותך.

מר אמיר קרסנטי: אני מוקלט, רק לא תמללו.

גב' רותם ידלין: שלי בבקשה.

גב' שלי קרו: אז קודם כל חג שמח, חג שמח לפתיחת שנת הלימודים תשפ"ד. בהתחלה בהתחלה לפני הכול הכול, הזדמנות שלי כמי

שמנהלת את האגף להגיד תודה. להתחיל שנת לימודים זו לא עבודה של אגף חינוך, זו עבודה של כל המועצה. כל מחלקות המועצה, כל אגפי המועצה, כולם, כולם, כולם עובדים במלוא המרץ. אם אתם תראו אותם באמת מתרוצצים, כדי שב-1/9 נפתח את שנת הלימודים. גם הצוותים המקצועיים גם הצוותים החינוכיים. עבודה של מאות אנשים. ואני באמת ממני אליכם תודה רבה.

אז מה קורה איתנו השנה? אז ככה - את שנת הלימודים השנה בגזר מתחילים 7,843 תלמידים, כמעט 1,400 תלמידים בגני הילדים, 3,000 בבתי הספר היסודיים, כ-3,400 בבתי ספר העל יסודיים. כשאנחנו נסתכל רגע על מגמות, דברים שרצינו לראות, רותם דיברה על מקומות שרצינו להיות בהם אחרי כמה זמן. אז הנה התיכונים שלנו מתחילים להשתוות, הרצוג ואיתן מתחילים להיות דומים אחד לשני לאט לאט בכמות התלמידים שלומדת בהם. בתי הספר היסודיים אומנם המערכת נותרה בגודלה, אבל צמחו עוד 2 בתי ספר. זאת אומרת שיחסית כל בית ספר הולך וקטן, וזה גם משהו ששמנו בתחילת הדרך, שאנחנו רוצים לראות בתי ספר פחות או יותר שווים בגודלם. שדות איילון מתחיל לרדת כמו שרצינו, ואחרים לעלות כמו שרצינו. אתם תוכלו לראות את זה בהמשך. גני הילדים יש ירידה במספר הילדים והגנים. תמיד אני יושבת פה ובאמת מבקשת מכם לעבוד במלוא המרץ. זה תלוי בכם חבר'ה, אנחנו מוכנים לפתוח עוד גנים. אנחנו פה בשבילכם. כן כמו שרותם התייחסה. אנחנו ממש הופכים להיות רשת ענפה של חינוך מיוחד, גם גני החינוך המיוחד שלנו, כיתות החינוך המיוחד שלנו והיסודיים. ולראשונה נפתחה כיתת תקשורת בעל יסודי. ואנחנו ממש הופכים להיות רשת גדולה וענפה, ואנחנו מאוד מאוד גאים על זה. הסעות, אתם חייבים להכיר. העלויות גדלות, כוח אדם העלויות גדלות, אלו דברים שנותנים את אותותיהם על מערכת החינוך. אז יש לנו בגזר 57 גני ילדים. 40 גנים שהם גנים ממלכתיים, 9 גנים ממלכתיים דתיים, 2 גנים שהם ממלכתיים חרדיים. יש מינהל כזה. 6 גני חינוך מיוחד, גדלנו. נפתח גן תקשורת חדש קוראים לו עופרים,

ברוך הבא לגני החינוך המיוחד שלנו, ומרכז מדעי אחד, הוא לא גן בפני עצמו, אלא הוא מרכז מדעי שכל גני החובה באים לבקר בו וללמוד מדעים.

מר ישראל פרץ: איפה הוא נמצא?

גב' שלי קרון: בפדיה.

מר איתי שייביץ: אפשר שאלות עכשיו.

גב' רותם ידלין: עדיף בסוף שיהיה לנו רגע רצף, כי הרבה דברים יהיו לנו עוד בהמשך, תרשמו לפניכם, אנחנו נענה על הכול.

גב' שלי קרון: גני הילדים אנחנו רואים ירידה בכמות הילדים. להלן הערתי מקודם. קשה לנו לראות שגן נסגר, אנחנו מעדיפים לראות כמובן שהם נפתחים. אבל אנחנו בהקשר הזה לפחות אני אגיד, יש לנו את הצוותים החינוכיים, גם את הגננות גם את הסייעות, מאוד ותיקות, מאוד מנוסות, מאוד מקצועיות. יש לנו גני ילדים נהדרים.

גב' רותם ידלין: אתם יכולים לראות פה בטבלה הזאת, גם את היחס בין גני הילדים הממלכתיים לממלכתי דתי, לחרדים לחינוך מיוחד, מבחינת כמות הילדים. אבל גם חלק מגאוותנו זה על הירידה בממוצע של הילדים בגנים. אתם יכולים לראות בטבלה התחתונה את הממוצע שעומד היום בגנים ממלכתיים על 25 ילדים בגן, ולא רחוק מזה בממלכתי דתי, בממלכתי חרדי. אני חושבת שזה נתון חשוב. היינו בירידה לאורך כל הקדנציה של ממוצע ילדים בגן ילדים.

גב' שלי קרן: בתי הספר פרוסים על 4 קריות חינוך. יש לנו 8 בתי ספר יסודיים. 4 אנחנו היום מגדירים ממלכתי-עברי, קהילתי זאת אומרת ממלכתי-עברי שאליו מגיעים מיישובים מסוימים, ו-2 ממלכתיים-עבריים, שאליהם מגיעים ייחודיים ללא הסעות, דרור ומעיין. דרור בית ספר דמוקרטי מונטסורי, מעיין הוא בית ספר אנתרופוסופי, הם בתי ספר ממלכתיים ציבוריים ולא בתי ספר פרטיים. יש לנו 2 בתי ספר יסודיים ממלכתי-דתי. תיכונים כמו שאתם רואים, יש לנו 4 תיכונים, 2 ממלכתי-עברי ו-2 ממלכתי-דתי אולפנה וישיבה. אלה הילדים שלנו.

ככה התחילה שנת הלימודים - המון חיוכים, התרגשות גדולה, גם בקרב הילדים, גם בקרב ההורים, גם בקרב הצוותים. איזה כיף להתחיל. אתם רואים פה את רותם ידלין, ומי שלא שם לב, רותם קולעת לסל. כנראה שההשפעה שלה מעבר לידע המקצועי המטורף שיש לה בחינוך, עכשיו גם היא לוקחת לי את הכדורסל, אני מתחילה להרגיש מאוימת משהו.

גב' רותם ידלין: מי שלא עמד מול כיתות ז' חבורת בניס, שאמרו: 'תקלעי, עכשיו תקלעי לסל כשאת על עקבים', לא יודע לחץ מהו.

מר אמיר קרסנטי: בסוף זה פוטושופ.

גב' רותם ידלין: שום דבר, שום דבר.

מר אמיר קרסנטי: אפשר לראות את זה בצילום, כי אנחנו קצת מפספסים באירוע.

גב' רותם ידליון: יש צילומים אמיר, ואתה מוזמן למשרדי לראות את כולם.

מר אמיר קרסנטי: אין בעיה.

גב' שלי קרו: ואם תרצה אנחנו יכולים לאתגר אותך באיזה משחק.

גב' רותם ידליון: ואתה יכול גם לבדוק.

מר אמיר קרסנטי: גם סרטים אפשר לערוך היום, אז בואו.

(מדברים יחד)

מר אמיר קרסנטי: את עדה עוינת.

גב' שלי קרו: אמון בסיסי, ככה אנחנו מתחילים. אז כמו שאתם רואים

ב-5 שנים האחרונות שמנו לנו למטרה שבתי הספר שלנו בעצם יהפכו להיות בתי ספר שהם דומים בגודלם, ולא חלק גדולים וחלק קטנים. ובאמת כולם נעים סביב ה-600 תלמידים היום. דרור הולך וגדל, לוקח גם את הנתח שלו, וגם מעיין לוקח את הנתח שלו. ובהקשר הזה למעט 2 הייחודיים, דרור שמן הסתם עוד יגדל. הצלחנו לייצר באמת את מה שרצינו בתחילת הקדנציה, וזה באמת בתי ספר שדומים בגודלם ולא בית ספר אחד ענק על חשבון האחרים, באמת כמות ילדים שהיא לפחות מבחינתנו הייתה פחות טובה. כ-460 תלמידים ותלמידות בבתי הספר היסודיים שלנו, שלהבת בנות ושלהבת בנים.

ועוד דבר שחייכנו לו זה לאט לאט בקריה הדרומית, שהיא לא כל כך דרומית ובבית חשמונאי אנחנו מתחילים לראות בעצם גם מספרים שהולכים ונהיים שווים בין איתן

לבין הרצוג, יש עוד דרך, אבל אנחנו שם. האולפנה והישיבה שלנו כל אחת מונה כ- 530 תלמידים. חינוך מיוחד על זה אני אגיד באמת שמנו דגש מיוחד. נכון להיום יש 6 גני חינוך מיוחד.

גב' רותם ידליון: זה הכפלה ממה שהיה לנו לפני 5 שנים. זאת אומרת פחות ילדים שלנו שיוצאים החוצה, וזה ילדים קטנים בגילאים רכים, שקודם היו צריכים לחפש מענים מחוץ למועצה והיום לומדים כאן וזו זכות גדולה.

גב' שלי קרו: זו הזדמנות לומר גם תודה רבה לגני יוחנן שאירחו אותנו בשנה הראשונה שפתחנו, ולבית חשמונאי שמארחים את הגנים האלה, ובישר אנחנו גם מתכננים. אז באמת אני חושבת שכל הקהילה של גזר פותחת את הלב שלה למען הילדים האלה, וזה באמת מחמם את הלב. אני אגיד שיש לנו 4 כיתות כבר בבית ספר יסודי, כיתות תקשורת לילדים על הרצף האוטיסטי, והשנה נפתחה גם כיתת תקשורת בתיכון. אז אנחנו כבר ממש רואים רצף חינוכי באמת מהגן לתוך התיכון, עובדים בזה קשה, הצוותים מתגייסים. זה באמת ילדים שלנו שמקבלים מענה אצלנו, וככול שנוכל להרחיב את זה, אתם יודעים כל ילד זה עולם ומלואו. כל כיתה כזאת או גן כזה שאנחנו מצליחים לפתוח, מבחינתנו זה עוד ילד שנמצא אצלנו בקהילה ולא צריך לצאת החוצה. וזה מצוין. יש 300 ילדים בחינוך המיוחד, 50 מהם באותם 6 גני חינוך מיוחד, 130 ילדים בבתי הספר ו-119 ילדים שעדיין יוצאים החוצה. לא לכל מורכבות אנחנו יכולים לתת מענה, על אף שאנחנו גדלים וגדלים וגדלים, ובאמת הקטנו את כמות הילדים שיוצאים החוצה, עדיין זה קורה. יש לנו ילדים מוסעים, מערך של הסעות חינוך מיוחד מאוד מקצועי, מאוד מיומן, שמסיע ילדים גם בתוך המועצה וגם מחוץ למועצה, 207 מסלולי הסעה ביום, זה באמת מטורף.

מר אבי אביטל: כולם מקבלים מענה של הסעה?

גב' שלי קרון: כל מי שזכאי.

מר אבי אביטל: ואיך נקבעת הזכאות?

גב' שלי קרון: יש זכאות, הזכאות נקבעת במשרד החינוך.

מר אבי אביטל: אה לא קשור אל ה-

גב' שלי קרון: לא. משרד החינוך נותן לי אישור, ברגע שהוא נותן לי אישור אני מסיעה.

מר אבי אביטל: עד איזה כיתות נותנים את הזה? זה עד י"ב או שזה, עד י"ב.

גב' רותם ידלין: שוב, כל ילד, לפעמים אתה יודע זה בהתאם לילד, אבל מי שקובע כמו ששלי אמרה, זה משרד החינוך. ברגע שמשרד החינוך קובע אנחנו כמובן מסיעים. אנחנו לא יכולים להסיע אם משרד החינוך לא מאושר.

מר אבי אביטל: לא, זה ברור.

גב' רותם ידלין: זאת אומרת אין פה שיקול דעת מועצתי-

מר אבי אביטל: זאת אומרת ברגע שמשרד החינוך מאשר -

גב' רותם ידלין: נגיד שזה מערך מאוד מסובך, שכולל מלווים, שכולל נהגים, לפעמים כמה ילדים נוסעים ביחד, לפעמים זה נפרד. מנהלת את זה יונית, והיא באמת עושה עבודה מדהימה.

מר אבי אביטל: רואים את כמות ההסעות, זה באמת -

גב' רותם ידלין: נכון. לצד החינוך המיוחד יש לנו 4,600 תלמידים שמוסעים כל יום בחינוך הרגיל, ב-250 מסלולי הסעה קבועים. בעצם אחד השינויים שאנחנו עשינו, זה שהאוטובוסים האלה לא יושבים ריקים בין השעה שהתלמידים מגיעים לבית ספר תיכון ועד שהם יוצאים מהיסודי. אלא אנחנו משתמשים במשאב הזה להסעות נוספות, לכיתות היער, לסיורים של בתי ספר בתוך המועצה, ולפעמים גם מחוצה לה במרחק קרוב, לספרייה, להצגות של גני ילדים. בקיצור האוטובוסים שלנו נוסעים כל היום. 11 אוטובוסים צהובים ועוד אוטובוסים צמודים של אגד, שנמצאים כאן איתנו כל היום. ואוטובוסים שמסיעים רק בבוקר, ומערך מיניבוסים שלם. זה מתחבר לעלויות שחשוב שתכירו. אנחנו בדרך כלל מדברים על זה בדיוני תקציב, אבל גם כאן 12.5 מיליון ₪ עלות הסעות של החינוך הרגיל, וכ-11 מיליון ₪ עלות הסעות חינוך מיוחד.

מר אבי אביטל: כמעט אותו סכום. זה מדהים.

גב' רותם ידלין: זה כמעט אותו סכום, ונכון זה נתון שחשוב שתכירו. עוד נתון משמעותי – משנת 2019 עד היום עלות ההסעות עלתה ב-7.5 מיליון ₪, זה משמעותי, זה שחיקה מאוד רצינית בתקציב המועצה.

מר אמיר קרסנטי: כמה זה באחוזים.

גב' רותם ידלין: והצד השני, זה שהחזר מהמדינה לא התעדכן. זה אומר שהמועצות האזוריות מממנות את העלייה הגדולה הזאת בכוחות עצמן, ללא השתתפות של המדינה. מרכז המועצות האזוריות נמצא "על זה", זה על סדר היום שלו. אני מקווה שתהיה לנו בשורה על התקציב הבא. אבל אנחנו כבר מדברים על זה תקופה ארוכה.

מר אמיר קרסנטי: זה לא כסף של משרד החינוך שצריך לממן את זה?

גב' רותם ידלין: שאלה מצוינת, האם את תקציב הסעות של ילדי החינוך במדינת ישראל צריך לממן משרד החינוך או הרשות המקומית. והתשובה היא שאני מסכימה איתך.

מר אמיר קרסנטי: זה משרד החינוך.

גב' רותם ידלין: שמשרד החינוך ראוי שיממן את ההסעות האלה במלואן. אגב בתחילת הדרך המימון היה פחות או יותר 70%-30%, היום התהפכנו. 70% מעלות ההסעות פחות או יותר יושבת על כתפה של המועצה, כל המועצות בישראל. ורק 30% על חשבון ממשלת ישראל.

מר אמיר קרסנטי: גם במועצות הכושלות?

גב' רותם ידלין: בכולן.

מר אמיר קרסנטי: גם זה 70-30? ...

גב' רותם ידלין: העלות היא עלות לילד-

מר אמיר קרסנטי: 70%?

גב' רותם ידלין: כן.

מר אמיר קרסנטי: מאיפה?

גב' רותם ידלין: ולכן זה מטופל על ידי מרכז המועצות האזוריות בצורה

רוחבית. בסוף, השחיקה שנעשתה פה בתקציב המועצות האזוריות משנת 2012 היא לא סבירה בעליל.

גב' רונית ויתקון ברקאי: זה זמן טוב לעבור לאוטובוסים חשמליים.

גב' רותם ידלין: נכון. אנחנו מסתכלים אגב גם על זה. שוב, חלק מתפיסת

הקיימות של המועצה. אוטובוסים חשמליים הם יקרים יותר ולכן זה חלק מהשיח.

מתחילה עכשיו רכישה של אוטובוסים חשמליים וייתכן בהחלט שנביא את זה

לישיבת התקציב. רגע כסימן שאלה, אנחנו בין השאר מסתכלים באמת על החיסכון שזה עושה לנו ברמת ההפעלה.

מר אמיר קרסנטי: כמה זה באחוזים העלייה הזאת?

גב' רותם ידלין: לא מעט.

מר אמיר קרסנטי: 30%?

מר אבי אביטל: זה אפילו לא צמוד למדד כשאת אומרת לא עלה מ-2012?

גב' רותם ידלין: זה 30% רק בתקופה שלנו. ראוי וצריך שנסתכל מ-2012. מ-2012 תקציב ההסעות הכפיל את עצמו.

מר אבי אביטל: זה לא מוצמד למדד אפילו?

גב' רותם ידלין: לא מוצמד למדד, לא מוצמד לשום דבר.

מר אמיר קרסנטי: צמוד לתקציב המועצה.

גב' רותם ידלין: המחיר הוא אותו מחיר על האגורה משנת 2012 לילד.

עכשיו אנחנו מתייעלים ככול שאנחנו יכולים. אבל ראוי שגם אתם תכירו כשמגיע יישוב ואומר "אני רוצה לקבל עוד הסעה", "למה אתם מסיעים בשעה בסוף היום", "אתם מעבירים את הילדים שלנו את כל הקו הארוך הזה ולא מפתחים את זה לעוד

הסעות". ראוי שתכירו מה היקף התקציב של המועצה שיוצא על הסעות.

מר אבי אביטל: זה חוזר לשאלה שאמרת שאם הגופים הממשלתיים מאשרים, אז אנחנו כן מסיעים את הילד, נכון?

גב' רותם ידלין: נכון.

מר אבי אביטל: זאת אומרת הם מבחינתם מאשרים, גם לחינוך המיוחד זה אותו דבר ה-30-70?

גב' רותם ידלין: כן. שוב, יכול להיות שהאחוזים הם -

מר אבי אביטל: משתנים קצת.

גב' רותם ידלין: הם מעט שונים. אבל בסוף אנחנו מסתכלים על זה כתפיסה הוליסטית. אין ספק שגם עלינו ביותר השמות של חינוך מיוחד, גם בעלות יותר גדולה. אנחנו מסתכלים על התמונה כולה כתמונת ההסעות. היא כבדה על תקציב המועצה. נכון שנכיר, ובגלל זה אנחנו גם מטפלים בזה. אנחנו מספרים לכם, כי שוב באים ושואלים פתחתם בתי ספר ייחודיים, למה אתם לא מסיעים את כולם לשם? אנחנו לא נפתח קווי הסעות, כי אנחנו לא נעמוד בזה בסופו של יום. אנחנו מאמינות שתקציב החינוך צריך ללכת לחינוך ולא לדלק, בסדר? ולכן אנחנו מתייעלים כל הזמן, ויחד עם זאת גם פועלים מול משרד החינוך ומשרד האוצר. האמת שמשרד החינוך, אני אגיד רגע לטובתם, תומכים בעמדת המועצות האזוריות. מי שצריך לתקצב את האירוע הזה, זה משרד האוצר.

מר איתי שייביץ: אם היינו חיים בהתנחלות...

מר אבי אביטל: זה מ-2012.

גב' רותם ידליון: אנחנו נמשיך לצהרונים.

גב' שלי קרון: צהרונים - נפתחו השנה 26 צהרונים בגני הילדים. אני מזכירה שבתחילת הקדנציה שלנו לא היו צהרונים בבתי הספר. אנחנו מתחילים את השנה וזה נראה לנו הכי הגיוני בעולם. אבל לא היו בכלל. היום אנחנו בעצם מנהלים את הצהרונים ב-4 קריות חינוך. יש לנו צהרונים בבית חשמונאי, יש לנו בנען סתריה, בבית ספר שחקים, בכרמי יוסף בבית ספר עתידים ובשעלבים. יש פעמים שבית ספר לא יכול לעשות צהרון משל עצמו, הם קטנים מידי, וכל בית ספר באמת עם איזה ככה מספר מינימום של ילדים. אנחנו מאגמים את כולם, ואנחנו נותנים מענים בתוך קריות החינוך. כל קריית חינוך מאגדת 2 בתי ספר או לפעמים 3 בתי ספר, ואז אנחנו יכולים לייצר שם צהרון. מבית ספר מעיין, בגלל שהוא לא יושב בתוך הקריה כמו בית ספר דרור, יחד עם בית חשמונאי יחד עם שדות איילון, אנחנו מייצרים הסעה לתוך הקריה, כדי שהם יוכלו גם ליהנות מצהרון.

שיפוצי קיץ - השקענו השנה כמעט כמעט 4.5 מיליון ₪ בשיפוצי קיץ, תיהנו. באמת כל אחד ואחד מהם מתוך מחשבה דיאלוג, גם הצללות, גם חידוש שירותים, גם גינון ופיתוח. אתם יכולים לראות תקרות בבניין ט' י' בהרצוג. אתם יכולים לראות דברים שעשינו בגנים.

גב' רותם ידלין: ואני מזמינה אתכם כשאתם מסיימים את הישיבה לקפוץ רגע לקריית חינוך בית חשמונאי, זה הפרויקט הגדול והמרכזי שעשינו השנה. בעצם לקחנו את לב הקריה הזאת, את המקום שלדעתי חצי מיושבי השולחן למדו בו, ובעצם עשינו שם פרויקט של חצר חדשנית יפהפה. אז ממש תקפצו לראות, שווה את הקפיצה.

מר אבי אביטל: זה בתיכון או ביסודי או בשניהם.

גב' רותם ידלין: זה בעצם במרחב באמצע בין 2 בתי הספר היסודיים לתיכון.

גב' שלי קרן: עכשיו יחד איתי אנחנו הולכים לפדגוגיה, פחות מספרים יותר פדגוגיה.

חזון אגף החינוך - במשך 5 שנים עבדנו תחת 3 עוגנים, ועבדנו בהם מאוד קשה. לקחנו אותם מאוד ברצינות, מדובר בעקרונות פעולה, שאמרו לצוות שלי ולאנשי החינוך: ככה על זה צריך לעבוד. על מה עבדנו? עבדנו על מגוון מענים. עבדנו לייצר מענים לילדי החינוך המיוחד, לייצר מענים לילדים המצטיינים, לייצר מענים לאלה שרוצים אנתרופוסופי, ולאלה שרוצים דמוקרטי מונטוסורי, לייצר מענים בתוך הכיתה, שיהיו מענים שונים. אם מישהו ככה נכנס לכיתה, היא כבר לא נראית בהכרח כמו כיתה של פעם, ועשיתי על זה בשנים קודמות קצת שיחה גם אתכם. אני לא נכנסת לזה, הבטחתי ליהודה. אז אני אגיד, עבדנו בזה מאוד קשה, שיהיה מגוון של מענים בתוך כיתה, בתוך גן, בתוך בית ספר, מחוץ לבית ספר. לומדים בתוך; לומדים ביער, לומדים על שביל גזר, לומדים מחוץ לשביל גזר. באמת יצרנו במגוון מאוד מאוד רחב של מענים כמה שרק יכולנו עבדנו בזה.

רצף חינוכי - הרצף החינוכי להתחיל להסתכל על ילדים מלידה עד גיל 18 וגם בתוך בתי הספר ומחוצה להם. אני לא יודעת אם אתם זוכרים, באמת אנחנו כבר מתייחסים לזה כאילו זה כאן וקיים, הנוער עבר לאגף החינוך, הייתה הסדרה. יש לנו תכניות חינוכיות כמעט, לא כמעט, עם כל ועדות החינוך שלכם, וכל ועדות הנוער. אנחנו מסתכלים על הילדים גם כשהם במסגרות החינוכיות וגם כשהם מחוץ למסגרות החינוכיות, גם בתנועות הנוער, אבל גם מחוץ לתנועות הנוער. בעניין הזה באמת אני חושבת שהצלחנו ליצור רצף חינוכי נהדר, בשותפות כמובן עם ליטל, שמרכזת בתוך אגף החינוך את אשכול החינוך החברתי קהילתי. אשכול שלא קיים בכל מועצה. זה פשוט דגש שלנו ומוקד שאנחנו ראינו לנכון, לייצר לו באמת משקל מאוד מאוד כבד. שותפות ביצירה, עיקרון שאומר שכשאנחנו מייצרים חינוך, אנחנו מייצרים אותו ביחד עם. לא בשביל, אני לא יושבת בחדר ומייצרת חינוך בשביל מישהו, אני מייצרת חינוך ביחד עם מישהו. הרבה מהתהליכים שלנו יהיו תהליכים של שותפות, החל מחממת החדשנות החינוכית, דרך הפיצול של שדות איילון, דרך הקמת בתי הספר החדשים. כל המחשבה היא מחשבה משותפת, גם כשאנחנו מתעסקים עם הגנים, ועדות החינוך עובדות איתנו, אנחנו חושבים ביחד איך נכון, מה נכון לעשות. הכול בעניין של שותפות ביצירה. זה ליווה אותנו במשך 5 שנים. הרגשנו שאנחנו עובדים בזה, אנחנו יודעים את זה. הגיע הזמן לקחת את זה ולעלות רגע לרמה קצת, אני אגיד לעלות, אולי זה אפילו לרדת לעומק. לרדת רגע לעומק של דברים, גם בגלל שעברו 5 שנים, גם בגלל שאנחנו נמצאים במצב חברתי קצת אחר, והיה נדרש רגע לראות מי אנחנו ומה אנחנו גם ברמת החזון הערכי שלנו. והחלטנו לצאת לדרך עם חזון ל-5 שנים הבאות. ואני מזכירה שהוא ל-5 שנים הבאות, ייקח לנו זמן, זה תהליך, אנחנו נגיע אליו. בעצם הגיע העת דווקא בתקופה של מבוכה ובלבול, לשאול את עצמנו האם יש זכות שלא לחנך לערכים.

והתשובה שאין לנו זכות כזאת. "בית הספר חייב לחנך ורשאי להנחיל ערכים, שיהוו מצפן לאדם ומצפון, המעצב את אורח חייו לעת מבוכה ובלבול ערכים אל נחנך לפחות." (1974 אהרן ידלין)

גב' זרורה בלגה: אהרן ידלין.

גב' שלי קרו: רותם אני רואה שאני מביכה אותך. באמת כאילו לא יכולנו יותר לשים על השולחן את הסיפור של זהות ושל ערכים, ומי שאנחנו. וזה לא שאנחנו לא עובדים בזה 5 שנים כבר עם שביל גזר וגזר נוף ילדותי והשייכות של הילדים למקום ממנו הם באים. אבל זה חידד לנו מאוד מאוד את מי אנחנו ומה אנחנו צריכים לעשות מפה 5 שנים קדימה. ובעצם יצרנו עוגנים שהם לא עקרונות פעולה, אלא הם באמת עוגנים יותר ערכיים, ששמנו ככה לנגד עינינו. והבסיס של הבסיס של הבסיס שמתחיל הכול זה כבוד האדם. הרגשנו שזה נכון לשים את זה בבסיס, שום דבר לא יכול להתקדם אם אנחנו שומרים על כבוד האדם. כבוד האדם הוא לעצמנו, כבוד האדם לסביבתו האנושית, וכבוד האדם לסביבתו הפיזית. על זה כשיש את זה אפשר לחנך לחיבורים. אנשים לא עושים דברים לבד, אנשים עושים דברים ביחד הם מקימים בית משותף ביחד. הם מקימים חברה ביחד, וקהילה ביחד, וילדים שלא ידעו לעשות את ה-ביחד הזה, יהיה להם מאוד מאוד קשה, ואנחנו מאוימים על ה-ביחד הזה. כי הילדים נסגרים לתוך הטלפון ולתוך העולם הזה, והם שוכחים את ה-ביחד. איך אומרים שלום לבן אדם. איך מכירים בן אדם שאתה לא מכיר. איך אתה לומד וסקרן. אז מבחינתנו חיבורים, כל מה שעשינו קודם נכנס לתוך זה. והדבר השלישי הוא מגוון של ערכים. יש מגוון מאוד רחב של ערכים, יש פה בתי ספר שונים, כל אחד מחנך לערכים, ואנחנו רוצים לשים על השולחן שזה בסדר לחנך למגוון של ערכים. מה קורה שמחנכים למגוון של ערכים? חלק מהערכים מתנגשים.

האם אנחנו לא מדברים על זה? מה קורה כשהערכים שלנו מתנגשים? אנחנו חושבים שנכון וראוי לדבר על זה. מה האפשרויות שלנו? לריב, להיפרד, להתפשר, להגיע לעמק השווה, לתת ולתת לחיות. מה אנחנו עושים שם? אנחנו לא יכולים להגיד שאין מצב כזה שערכים, הם מתנגשים לכם יום יום, הם מתנגשים בבית, הם מתנגשים ברחוב, ומתנגשים. אי אפשר כבר להיות במצב שאנחנו לא מדברים על זה. אז אלה בעצם הדברים. והסיבה שהחלטנו ללכת על הדברים האלה היא כי ראינו הרבה אלימות. אלימות מילולית, אלימות טכנולוגית, אלימות בין ילדים, אלימות בין משפחות, אלימות כנגד צוותים חינוכיים. המון, המון, אלימות, חוסר יכולת לווסת כעסים. אתם יודעים מה זה שילד אומר, אני מגיע ממשפחה שבה שומרים על כבוד האדם עד שאתה מרגיז אותי. וכשאתה מרגיז אותי כבר לא מעניין אותי מי אני, ומה אני, ומאיזה משפחה אני מגיע, כי הרגזת אותי. ואם הרגזת אותי אז מותר לי. מותר לי לקלל אותך, ומותר לי לכעוס, ומותר לי לזרוק. ואז אני מאבד קודם כל לפני הכול את הכבוד העצמי שלי. אחר אני מאבד גם את הכבוד שלי כלפיך, ואת הכבוד של הקהילה, וכל הדברים האלה יצרו את הצורך המאוד מאוד עמוק להתעסק בכבוד האדם ולשים את זה על השולחן.

איך אנחנו רוצים שזה ייראה? אנחנו רוצים שהילדים שלנו במוסדות החינוך, אבל אני אגיד, לא רק במוסדות החינוך, גם בבתיים וגם בקהילות, בבקשה אתם כולכם נציגי קהילות. איך מייצרים קשר אנושי, איך מנהלים שיח דבור וכתוב, מהו כבוד האדם מתוך כל הערכים הייעודיים שלנו, מהו כבוד האדם מתוך הערכים הדמוקרטיים שלנו. בכל מקום אפשר לגזור את הדבר הזה ולהשקיע בו ולעבוד עליו, זה סופר חשוב לנו.

מר אבי אביטל: איך אנחנו נלחמים בכל הנושא של החרמות, מדברים על

זה בתקשורת ורואים את זה יום יום, וגם רואים את זה בבתיים של כל אחד ואחד.

גב' שלי קרן: זה בדיוק זה.

מר אבי אביטל: זה הדבר הכי חשוב לפי דעתי.

גב' שלי קרן: לגמרי.

מר אבי אביטל: לא, שזה לא חשוב, זה חשוב מאוד.

גב' שלי קרן: אבל זה בדיוק זה, זה בדיוק זה. זה פוגע בכבוד האדם, זה בדיוק שם.

מר אבי אביטל: אז תסבירי לנו, איך אנחנו -

גב' שלי קרן: אז אני אגיד, אני אגיד. יש לנו תכניות, הם מאוד מאוד ארוכות, אני לא מפרטת פה. אנחנו מתחילים מהבסיס. מה זה הבסיס? הבסיס זה תודה, בבקשה וסליחה. אמרתי גם אם אנחנו לא עושים שום דבר בחינוך, כלום אני לא עושה בחינוך. מהם שלושת הדברים שאני רוצה לעשות? זה קודם כל שאנשים יבינו שמה שהם מקבלים, הם לא מקבלים סתם. כשצריך להוקיר תודה על מה שאתה מקבל, זה לא נוחת עליך משמיים. אנשים מתאמצים בשביל שתקבל משהו. אז תדע להגיד תודה. זה לא מובן מאליו כשאתה מבקש משהו. תגיד בבקשה. ואנשים טועים, אז תכיר בזה שזה בסדר שאתה אנושי, מותר לטעות, אבל אתה צריך לבקש סליחה. ולהכיר בזה על עצמך ועל כל בן אדם. אנחנו מדברים, אנחנו שמים את הדברים על השולחן, אנחנו מפסיקים להחביא, ולהגיד שזה לא קיים, ואנחנו מתחילים לנהל

שיח. עכשיו לא סתם אמרתי שזה 5 שנים קדימה. עבדנו, עבדנו על שייכות, ועבדנו על כל הדברים האלה ועובדים על חרמות כל הזמן. אבל בן אדם -

מר אבי אביאל: אני חושב שהכי חשוב זה לאתר. הבעיה זה האיתור.

גב' שלי קרן: לגמרי, לגמרי.

מר אבי אביאל: על כל ילד שנמצא בחרם, על כל 10 אולי יודעים על 1-2, והם אפילו לא משתפים את ההורים בדרך כלל במקרים האלה.

גב' שלי קרן: נכון. אני אגיד -

מר אבי אביאל: מבחינתנו זה להתערב, לא יודע באיזה שהיא צורה, עם בית הספר והגורמים -

גב' שלי קרן: אז אני אגיד יש המון דרכים -

מר אבי אביאל: ולנסות לאתר את הילדים האלה, כי זה הדבר לפי דעתי יותר חשוב מהכול.

גב' שלי קרן: אז אני אגיד, אני אתייחס ואני אחרי זה ברשותך אתקדם. יש המון דרכים, דרך אחת זה לייצר לילדים את התחושה ואת ההבנה שהם שומרי סף. גם בבית ספר שלי ברמלה, ילדים ידעו שמצופה מהם לבוא להגיד שילד במצוקה. והם לא יכולים לעבור על זה -

מר תמיר ארז: גם את ההורים...

גב' רותם ידלין: זה חלק מהסיבה אגב, כשאנחנו מדברים על חרמות אנחנו גם מדברים על חרמות של הורים.

גב' שלי קרו: את ההורים זה עכשיו. חבר'ה ברצינות אנחנו מדברים, עכשיו אגף החינוך של גזר מדבר על חינוך קהילתי, על חינוך שהוא לא רק בתוך מסגרות חינוך, זה לא ילך. אם אני אעבוד רק עם מסגרות החינוך, זה לא ילך לי.

מר אבי אביטל: ברור.

גב' שלי קרו: זה חייב להיות קהילתי, ואתם תצטרכו להיות חלק מזה, זה לא יעזור.

מר תמיר ארז: השלב הבא זה יהיה לעבור ולחנך את החבר'ה.

גב' שלי קרו: החלק של חיבורים מגיע ממקום של אדישות אני ואני ואני, אדישות, תחושה של תלישות. הצורך לקחת אחריות על עצמי ועל אחרים. אז אגיד שבהקשר הזה אנחנו גם נעבוד, אני לא אלאה אתכם בסדר? יש לזה, אלה דברים שאנחנו מדברים עם צוותי החינוך, גם עם הגננות, גם עם המנהלים, ואנחנו נמצאים בזה. מגוון ערכים, אגיד שעד עכשיו הרבה פעמים הייתה מניעה מלדבר על ערכים בחלק מהמקומות. לא היה שיח פתוח.

מר איתי ברדה: אפשר לשאול למה?

גב' שלי קרו: היה פחד מרצון אחד שלא לפגוע אחד בשני. שוב, אני חוזרת רגע למקורותיי ברמלה כמנהלת בית ספר, אז אתה יודע אתה יושב בכיתה ויש לך בכיתה ילדים מהמגזר הערבי, ילדים מהמגזר הדתי, ילדים נוצרים, ילדים מוסלמים, ילדים יהודים דתיים ויהודים חילוניים, ואתה לא רוצה לפגוע באף אחד. ואתה ממש חושש שכל משפט שתגיד הוא ייפגע. ויש דרכים לעשות את זה בלי להימנע. אבל ההימנעות הזאתי הייתה אחד מהפחד הזה, ושתיים מפחד. הרבה פעמים גם מהקהילה של למה אמרת את זה, ולמה אמרת את זה. כאילו שמורה הוא לא בן אדם. אני יכולה להגיד, חבר'ה אני מאמינה לזה, אבל אני מודעת ומכירה בזה ותכירו גם אתם שיש הרבה דעות. דיברנו על מגוון של ערכים. הערך שלי הוא ערך שלי. אבל הוא לא אומר שזה מה שצריך להוביל, יש מקום לערך הזה ולערך הזה ולערך הזה, יש דרכים לעשות את זה, אבל הייתה הימנעות ואנחנו באמת רוצים להפסיק להימנע ולהתחיל לדבר על זה, גם אם הדברים מתנגשים אחד עם השני, תראו אם לא נדבר על זה גם לא נצליח לגשר בין ההתנגשויות האלה. אז צריך לשים את זה על השולחן. ולכן אנחנו מדברים על מגוון של ערכים, אני חושבת שאמרת את זה, מי שראה גם את הסרטון, מגוון של צורות התיישבות. באמת ליהנות מהמגוון הזה, לא להחביא אותו אבל גם לא להימנע ממנו. הוא שם והוא קיים, וצריך לשים אותו על השולחן. אלה הדברים.

גב' דרורה בלגה: איך מיישמים דברים כאלו בבית ספר בשכבות הצעירות, ואיך מיישמים את זה בתיכון ששם הספרים הם לא מכילים בדיוק את הרשימות שאת ציינת פה? אז איך מיישמים את זה?

גב' שלי קרו: אגיד, אני תכף גם אספר. כשהתחלנו עם נוף ילדותי, כי היה חשוב לנו לעבוד על תחושת השייכות של ילדים למקום שהם באים, לחיבור. אז יצרנו ממש תכנית לימודים פנימית.

גב' זרורה בלגה: כן, בדיוק חיבור. אבל ציינו פה עוד דברים חשובים.

גב' שלי קרו: אז אני אגיד, 5 שנים יצרנו. יש לנו תכנית לימודים מכיתה ג' עד כיתה י"ב, כולל ספרי לימוד וחברות לימוד שאנחנו כתבנו, כולל בכיתה ז', יש שיעור של"ח נוף ילדותי שאנחנו מייצרים. אבל זה דברים שמתפתחים.

גב' רותם ידלין: זה לא שיעור אחד, שיעור זה לאורך השנה.

גב' שלי קרו: זה שיעור שבועי.

גב' זרורה בלגה: אבל לבגרות הוא צריך לגשת עם -

גב' שלי קרו: כן, אבל לא רק הבגרות מובילה אותנו. לא רק הבגרות, בבתי ספר 12 שנים יש לי מספיק זמן ללמד ולחנך כל מיני דברים, ולא רק לבגרות. בסוף את הבגרות הם עושים. אני אומרת לך הם עושים, והם עושים אותה טוב, אבל יש לנו כל כך הרבה זמן בדרך לחנך וללמד ולפתוח את העיניים, וללמד לבחור, וללמד להתלבט ועוד כל מיני דברים. יש המון דרכים לעשות. שוב אני חוזרת רגע לשאלה, אני אשמח באמת לספר איך. אני רוצה להגיד שיש גם עין ביקורתית על הספרים ועל מה כן נכנס ועל מה לא נכנס. בתי הספר שלנו מייצרים חוברות פנימיות לא סתם, ובוחרים באמת את האופן שבו הם מלמדים וזה בסדר. אלה הדברים, אני שמה את

זה בפניכם. אני שוב אומרת זה החזון ל-5 השנים הקרובות, ולכן אנחנו עוד נהיה הרבה בפיתוח של תכנים, ונהיה הרבה בהטמעה של הדברים האלה בתוך בתי הספר, פיתוח החוסן הנפשי של מורים כמו ששאלת, כן לעמוד ולנהל שיח כזה שהוא לא פשוט בכיתה או בגן ובכל מיני דברים, אנחנו נהיה בזה.

מר ישראל פרץ: שאלה, התייחסויות ככה בקצרה. קודם כל יישר כוח, באמת על כל מה שנעשה עד עכשיו ומה שהולך להיעשות. אני חושב באיזה שהוא מקום לצערי אני מרגיש את זה בחברה, אנחנו קצת איחרנו את הרכבת, באיזה שהוא מקום בדיליי רציני את כל הנושא הזה של לחנך את הילדים לערכים מהבחינה הזאת, ולכבוד האדם וכו'. אבל אם כבר רוצים לעשות את זה, לדעתי צריך להתחיל את זה כבר מהגן. אם נתחיל את זה מהגן אולי יהיה משהו קצת יותר סביר. אבל אני חושב שהילדים הם לא אשמים בכלל. הם רואים את החברה, והם מחקים אותה. והבעיה היא מלמעלה למטה, ולא מלמטה למעלה. הם לא אשמים -

גב' שלי קרן: מסכימה לגמרי.

מר ישראל פרץ: ובאיזה שהוא מקום אני חושש מפני מצב שדווקא הם, אני בטוח שיעשו הכול בצורה זהירה וכו', אני לא נכנס לדקויות האלה כרגע. אבל אני בטוח... שכאילו אין אשמים, כי כשיגיעו הביתה, לא אמרתי... באופן כללי אני אומר -

גב' שלי קרן: זו הערה חשובה מאוד.

מר ישראל פרץ: שיש תחושה שיכול להיות מצב כזה -

גב' שלי קרן: לא, לא, ההערה שלך מדברת בדיוק על זה שזה הולך להיות מאמץ כלל קהילתי.

מר ישראל פרץ: ברור, אז אני חושב שזאת הבעיה, כי היא משדרת ממש מלמעלה למטה, והיות ואנחנו בדיגיטלי טוטאלי, אז אין ספק שזה מגיע לכולם, וגם לקטנים. הנכדים שלי בני שנתיים בקושי משחקים כבר עם הנייד, וכולם רואים את כל הדברים האלה. לכן אני חושב שהמחשבה צריכה להיות גם מלמעלה ממשרד הממשלה בכלל, לא יודע אם זה ייעשה, אבל זה משהו אחר.

מר אבי אביטל: כן, אבל זה לא בתחום אחריותנו.

מר ישראל פרץ: כן, אבל זה לא ייעשה בצורה הזאת. אבל זו ההערה, זו הערה בסוגריים.

מר אבי אביטל: אנחנו עושים מה שאנחנו יכולים לעשות.

גב' רותם ידלין: תראו שהכי פשוט היה לנו להגיד לכם אנחנו הולכים להצטיינות.

מר ישראל פרץ: לא, לא, אני רק אמרתי שאנחנו רואים את הבעיה הזאת.

גב' רותם ידלין: ולכן אנחנו בוחרים להתעסק בערכים בדיוק מהמקום שאנחנו מתחברות למה שאמרת ישראל, לעובדה שהחברה הישראלית הלכה למקום

לא טוב, כי פחדו להתעסק עם ערכים. ומערכת החינוך בגזר תתחיל להתעסק בערכים בחיבורים ובשיח הכי בסיס של איך אנחנו מדברים אחד אל השני, של איך אנחנו מדברים אל המורה.

מר ישראל פרץ: זה מאוד חשוב.

גב' רותם ידלין: איך אימא שלנו מדברת למורה, איך אנחנו מתנהלים בין אדם לחברו, אנחנו באמת מאמינות שהגיע הזמן לחזור לבסיס.

מר ישראל פרץ: אבל אני רוצה לסיים רק בנקודה אחת, ולהחמיא פה לשלי באמת, לא רק על מה שהיא עושה. אני רוצה להגיד את זה גם מההיבט האישי שלי, לא הייתה פעם שאני התקשרתי אליה והשארתי לה הודעה, והיא לא החזירה תשובה בתוך שניות. ואם היא הייתה עסוקה, היא אמרה לי מטפלת בבוקר. אני מתקשרת, והיא התקשרה. ובתוך כל העניינים האלה שיש, היא מוצאת את הזמן להתייחסות אפרופו כבוד, ולא רק כבוד, עניינית. אני חושב שמגיע לה שאפו.

מר אבי אביטל: רק בשביל זה היה שווה.

מר ישראל פרץ: אני לא מאלה...

מר אבי אביטל: אבל היא לא תוכל להמשיך כבר מרוב...

גב' רותם ידלין: יש לה עוד.

מר תמיר ארז: ישראל, ישראל, תשאל את רותם, בדרך כלל אומרים החיים שלנו תותים, אבל החיים שלנו גזר.

מר רן שובע: אחד, אני מברך על החינוך לערכים. אני חושב שזה סופר חשוב, ואני שמח שזה מוטמע במועצה בכל הרבדים. השאלה, איך מודדים את זה. זאת אומרת איך מודדים בסוף את התוצאה, ויש כל מיני אפשרויות. יותר ילדים שהולכים לתנועות נוער והדרכה.

מר אמיר קרסנטי: אתה רואה את הצבא.

מר רן שובע: צבא, יש מדדים. האם אנחנו יכולים לראות היום מה המצב היום מול לפני שנתיים ושלוש, ואיך זה אמור להיראות כיעד, בעוד 3, 4 או 5 שנים. הייתי שמח לראות, מידי פעם מפרסמים בעיתונות את בתי הספר המובילים בארץ.

גב' רותם ידלין: תכף תראה. עוד 3 שקפים.

מר רן שובע: אז הייתי שמח לראות שבתו הספר של מועצה אזורית גזר -

גב' רותם ידלין: רגע, אי' יש לזה תשובות גם למדידות -
(מדברים יחד)

מר רן שובע: הכול מדיד.

מר איתי שייביץ: אם אתה רואה גיוס לצבא אז מה מקנה ערכים יותר טובים?

מר רן שובע: יש מדדים שונים בכל מיני תחומים, אפשר לקחת אותם.

גב' שלי קרון: השאלה הזאתי היא שאלה חשובה, איזה יופי להגיד שאני לא יודעת עד הסוף. תמיד יש לי איזה שהוא רעיון, אבל אני לא יודעת עד הסוף למה, כי אני הכי אוהבת בעולם לעבוד ביחד עם הקהילה החינוכית של גזר, בין אם זה הורים או פורום הנהגות הוריות, בגלל זה, זה נקרא יצירה משותפת, כי אם אני אשב בחדר שלי ואגיד מה המדדים, זה לא אותו דבר כמו שאני אשב עם ועדת החינוך או עם פורום ההנהגות ההוריות או עם כל מי שרוצה, או שאני אעשה שיתוף ציבור. זה בדיוק המקום שנותן לי את הדעת, אני תמיד יושבת, אתה יכול לשבת ולחשוב שאתה יודע הכול, אבל כשאתה מוציא את זה ונותן לאנשים להשתתף. ותכף אני אראה לכם, כי עשינו שיתוף ציבור, רק בשבועיים האחרונים, זה נותן תמונה הרבה יותר טובה, ואז בהחלט אני אגיד שגם לפני 5 שנים דיברנו מהו המדד של גזר. מה נרצה למדוד בגזר? ואני מזמינה גם אותך לקחת חלק רגע במחשבה הזאתי ויהיו לנו כמה שיתופי ציבור ב-5 שנים הקרובות מן הסתם, וכמה ועדות, ואנחנו נזמין אנשים לקחת חלק. אני באמת אומרת הרבה פעמים אנחנו מבקשים לקחת חלק, ואחרי זה לא תמיד באים אלינו, אז כשאנחנו מבקשים תבואו, אנחנו רציניים בזה שנקודת הפתיחה שלנו זה לא שאנחנו יודעים מה אנחנו רוצים, ורק תבואו לאשרר לנו. אנחנו באמת לא יודעים. וזה בסדר, זה הכי טוב להיות במקום הזה, אני נהנית ממנו.

גב' רותם ידלין: ויחד עם זאת אני מסכימה איתך רן, שכל דבר הוא מדיד. ויש לנו כבר את הבסיס של הרעיונות של מה אנחנו מודדים. לדוגמא, יציאה לשנת

שירות, יציאה לקצונה, שירות צבאי משמעותי או שירות לאומי משמעותי. זה חלק מהמדידה שאנחנו מתכוונים לעשות בחלק הזה.

כל מה שהצגנו לכם בהתחלה, היה חלק מהמדידות של השלב הראשון, שדיברנו על מגוון ערכים בחינוך, אז אם אתם זוכרים את השקף הזה שבו אתם רואים שבת הספר הקהילתיים מתכנסים לאותו גודל, ולעומת זאת בתי הספר של המגוון הייחודיים הולכים וגדלים.

כשרואים את המספר, אז שמנו לנו יעד בתחילת הדרך להוריד את מספר הילדים שיוצאים ללמוד מחוץ למועצה, והמספר הזה ירד דרמטית אנחנו כבר אפילו פחות מתייחסים אליו, כי הוא כבר בשנים האחרונות הופך להיות נתון לא רלוונטי. אז זה לדוגמא במגוון ערכים בחיבורים.

אנחנו רואים את המענים של התלמידים על תכניות משותפות של החינוך הממלכתי-עברי וממלכתי-דתי ביחד. ביצירה משותפת אנחנו רואים כמה הורים, כמה עונים לדוגמא, השקף הבא זה על אמנות הוריות. אנחנו עושים שיתוף ציבור כמה מהציבור עונה. כשאנחנו יוצאים במהלך קיץ לשיתוף ציבור על הנהגות הוריות, זה כי אנחנו רוצים רגע לשמוע מה להורים של גזר יש, בין אם הם פעילים בהנהגות ההוריות ובין אם, הם אגב לא חייבים להיות הורים במערכת בכלל. ורגע משקפים לנו פנימה, ובסך הכל 200 איש שענו רגע על שיתוף הציבור הזה, אנחנו יכולים להגיד לכם בהשוואה לשיתופי ציבור זה משמעותי. זה אומר שיש לנו איך למדוד גם את הדברים האלה. אני מסכימה איתך שכל דבר הוא מדיד. אבל בואי קחי את זה מכאן לאמנות הוריות.

גב' שלי קרו: כן. אז חלק באמת מהרצון שלנו לייצר יצירה משותפת,

היא גם לייצר אמנת הורים של האופן שבו הנהגות הוריות בגזר עובדות עם בתי הספר, כדי להגיע לדברים טובים צריך גם לעבוד כמו שאמרנו מתוך כבוד, וצריך איזה בייס ליין, איזה שהוא בסיס שעליו אנחנו עובדים. לא ידענו בדיוק. גם היה לנו

רעיון וישבנו עם ההנהגות ההוריות, והם העלו 17 היגדים שונים, אמרנו נצא לציבור נראה מה הציבור יגיד, 200 אנשים ענו, וזה חלק משיתוף הציבור שלנו, והם ענו את הדברים הבאים - הנהגת ההורים תעודד יוזמות כדי שילדים יוכלו לממש את הפוטנציאל ואת המצוינות האישית שלהם, ישתפו פעולה עם ההורים עם צוות בית הספר, יעבדו בשותפות מלאה, יסייעו לבית ספר להתמודד. דיברת על חרמות עם השפעות חברתיות שליליות בתוך ומחוץ לכותלי בית הספר. הם יהוו מרחב פיתוח להעלות נושאים כלליים שהועברו מראש, ישמרו על שיח מכבד וחופשי באופן מכבד, סבלני, ולא מתלהם. אלה הם הדברים. הנהגת ההורים זה הגוף הרשמי שמייצג, ולא כל אחד בא ואומר אני מייצג ואני מייצג ואני מייצג. יש פה גוף שמייצג. הנהגת ההורים תעשה כל מה שהיא יכולה כדי לשפר את האקלים הבית ספרי, תוך אמון הדדי, תוך שותפות, קידום תרבות ערכית חיובית, אלה הדברים.

גב' רותם ידלון: נחזור שנייה אחורה, נגיד שהתחלנו, לא לכל בתי הספר היו הנהגות הוריות. מבחינתנו קודם כל שמנו את זה כיעד. שוב, אירוע שגם הוא מדיד. בכל בתי הספר חייבות להיות הנהגות הוריות. והפורום הזה הוא הפורום שמנהל איתנו את החינוך בגזר, הם מתכנסים לפה, הם מגיעים לפה לחשיבות. וראינו לאט לאט שאנחנו צריכים לייצר איזה שהיא אחידות, לא מספיק שלכולם יהיה פורום. צריך שהם יתנהלו בצורה שוויונית, בצורה שתיתן כלים לראשי הנהגות ולמנהלי בתי הספר, שהנהגות ההוריות יתמכו את בית הספר. לעיתים יש גורמים שגם הפכו להיות גורמים מפריעים בתוך בית הספר. אז איך אנחנו מייצרים את זה, וזה בעצם התוצר. מכאן אנחנו בעצם הולכים ליישור קו בכלל הנהגות ההוריות, ולתקנון הנהגות הוריות. כל הנהגות ההוריות שלנו ייראו באופן דומה. שוב זה מתחבר לדמוקרטיה, זה מתחבר לייצוג, זה מתחבר לשקיפות. ולכל הערכים שאנחנו מנסים להחיל על מערכת החינוך כולה.

גב' שלי קרן: אגיד שהיה גם איזה שהוא סעיף שהיה סעיף פתוח, שאותו עוד אנחנו מעבדים, והוא גם יתווסף בהמשך. אז שינינו את פנינו מבחינת חזון חינוכי. אני אגיד ששינינו את פנינו גם מבחינת אנשים באגף. וזה הזמן רגע לצאת איתי למסע של מה היה פה בקיץ האחרון. יש סרט כזה, מה עשית בקיץ האחרון. יש כזה סרט נכון? אז הנה התחלות חדשות - יש לנו מנהלת מחלקת בתי ספר חדשה, קוראים לה אביבית, מנוסה מאוד, מקצועית, ניהלה בתי ספר גם חטיבת ביניים, גם חטיבה עליונה, מגיעה עם אושר וניסיון גדול מאוד. יש לנו מנהלת מחלקת גנים חדשה, רחל קיוויתי, היא ניהלה מחלקות גנים במשך 15 שנים, היא מקצועית מאוד, היא יודעת לנהל מחלקות גנים, היא הייתה גנת 15 שנים, ואחרי זה ניהלה גם במשך 15 שנים מחלקות חינוך.

מר אבי אביטל: מאיפה הם הגיעו אלינו אפשר לדעת?

גב' רותם ידלין: אביבית מנס ציונה, ורחל עבדה קודם כל במטה יהודה ואחרי זה במבשרת ציון.

גב' שלי קרן: אנחנו סקאוטינג ועובדים יפה בהקשרים האלה. קריית החינוך הדתית שינתה את פניה. הצטרף אלינו גם ד"ר חיים שרקי מנהל תיכון בישיבת שעלבים. הדר ברודמן מנהלת את שלהבת בנות. מנור לבנה מנהלת את אולפנת שעלבים, ודבורה כץ היא ראשת האולפנה החדשה בשעלבים.

מר אמיר קרסנטי: זה אח של הכתב שרקי?

מר אבי אביטל: בן דוד שלו.

גב' רותם ידלין: בן דוד.

מר אמיר קרסנטי: כן נכון?

גב' שלי קרו: הצטרפה אלינו גם בממלכתי-עברי נועה לינדר מנהלת את בית ספר מעיין. ענת סער מנהלת את בית ספר דרור, ורונית חזן שהייתה מנהלת מחלקת בתי הספר במועצה, מנהלת עכשיו את בית ספר עתידים. אלה באמת שינויים, וזה מה שעשינו בקיץ האחרון. אנחנו מאחלים המון המון הצלחה, וזה רק אומר שאנחנו מלווים את כולם באופן הדוק.

מר ישראל פרץ: חסרים מורים, אנחנו עם צוותים מלאים?

גב' שלי קרו: אנחנו מצוותים כן. אני אגיד שיש כן, אנחנו מצוותים, במקום שיש חוסרים הרבה פעמים המנהלים שלנו נכנסים, וצוותי ההנהלה. זה לא מושלם, אבל אני אגיד שזה באמת מתוך תחושת האחריות כלפי מערכת החינוך.

גב' רותם ידלין: החוסרים הם בעיקר במורים מקצועיים, לפעמים אתם תשמעו שבשנה מסוימת, שבבתי ספר מסוימים מלמדים סמסטר היסטוריה, סמסטר תנ"ך. זה חלק מהדרך שבה בתי הספר מתגברים בעצם על החוסר. החוסר קיים יותר בחינוך הממלכתי-עברי ופחות בחינוך הממלכתי-דתי. אבל אנחנו בסך הכל במקום טוב. אני חושבת שמה שראיתם גם בהתחלות חדשות, נהיה שם למערכת החינוך של מועצה אזורית גזר. יכולנו להרשות לעצמנו לבחור מבין אנשים שרצו לבוא לעבוד גם

באגף החינוך, גם לנהל את בתי הספר שלנו. ולשמחתנו ההשקעה שלנו במעמד המורה הוכיחה את עצמה, ואנחנו גם רואים בעצם בכל מקום שבו יש בראש המערכת מנהיגות חינוכית, אנשים רוצים להצטרף אליה. והמנהיגות החינוכית הזאת נמצאת אצלנו גם באגף החינוך, גם בבתי הספר, ואז אתה רואה מורים ומורות שרוצים להצטרף למערכת. שוב, הקושי הוא קושי ארצי. אנחנו נמצאים אבל במקום יותר טוב משאר הרשויות.

גב' שלי קרון: בהקשר של דברים שקורים באגף החינוך על מחלקות האגף השונות. אני לא אלאה אתכם בכל מה שקורה, כי אז אנחנו יושבים פה עוד 24 שעות וזה פחות. אני כן נותנת היילייטס. תכנית נוף ילדוטי שהתחילה פה ושם, אירוע פה ואירוע שם, הפכה להיות משהו באמת, אני אגיד מטורף, מכיתות ג' עד י"א. זה חוצה גילאים וחוצה שכבות, והילדים יוצאים החוצה, ומגיעים, ולומדים על המועצה, גם ברגליים. יש חוברת שהם לומדים בכיתות ה', ויש שיעור של"ח נוף ילדוטי בכיתות ז'. ויש מסע להיות אזרח בכיתות י', ויש חידון בכיתות ה' ובכיתות ד' הם באים למועצה, בכל כיתה יש משהו. זה באמת הפך להיות משהו מדהים, איזה יופי, רק ליהנות מזה. בתי הספר שלנו מצטיינים במדדים שמודדים אותם במשרד החינוך, גם תיכון הרצוג גם אולפנת שעלבים על הישגים ערכיים חברתיים. אותם אלה ששאלת עליהם מקודם, שיעור הגיוס לשירות הלאומי, מניעת נשירה, הישגים לימודיים גם, כל המדדים האלה זה כבר כמה שנים שזוכים ומצטיינים. הם מקבלים תגמול דיפרנציאלי.

גב' רותם ידלין: תגמול כספי.

גב' שלי קרון: כן. ואגיד שגם אנחנו גם בקורונה, עשינו ככה מהלכים

בחינוך, שאנחנו הובלנו אותם, ואחרי זה כל מדינת ישראל הלכה אחרינו בהקשרים של מבנה שבוע לימודים בקורונה. וגם עכשיו גם במשבר הנוכחי, אנחנו מובילים יחד עם עיריית תל אביב, הובלת כנס שאומר בואו נדבר על זה. בואו נפתח. בואו לא נתחבא ונגיד שזה בסדר לדבר, רק צריך ללמוד איך. ובעצם אפשרנו למורים לבוא ולדבר. אני לא יודעת להגיד לכם כמה זה היה שונה מהכנסים האחרים של חינוך, שמביאים את המורים, מביאים את המנהלים, ומושיבים אותם להקשיב, לעוד נאום ועוד נאום ועוד נאום ועוד נאום, ואנחנו אמרנו לא. עשינו טאדים קצרים, באמת 10 דקות, 10 דקות, ואז שעתיים וחצי של דיבור ממה אתם מפחדים, מה יכול לקרות, מה נכון לעשות וכו'. היה כנס באמת מאוד מאוד חשוב, הגיעו אליו 800 איש מרחבי הארץ, גזר ותל אביב.

גב' רותם ידלין: ואתם רואים פה נציגות גם של בתי הספר שלנו.

מר אבי אביטל: איפה היה הכנס?

גב' רותם ידלין: הייתה נציגות לכולם. בתל אביב. זה כנס משותף שתל אביב וגזר הובילו.

גב' שלי קרן: הענק וגנו.

גב' רותם ידלין: המקל והגזר. וגם הנהגות הוריות. אתם רואים פה את ישראל בן ססי ואת לי ריכטר. היו"רים של הנהגות הוריות, שהגיעו ולקחו חלק בתוך השיח. אתם רואים את ההנהלה של הרצוג, אבל היו שם גם נציגות בבתי הספר האחרים שלנו. ולא רק להנהלות, גם למורים. ובעינינו זה חשוב, יותר מהכול. אנחנו

גאות שגזר מהמובילים של התייחסות למשברים כאלה ואחרים במערכת החינוך.

גב' שלי קרון: אז אני אגיד שלצד נוף ילדותי והיציאה שלנו ליער, אנחנו לא מזניחים גם לא את החלק הטכנולוגי יותר, כי על אף שאנחנו לא רוצים אותם בטלפון כל הזמן, אנחנו כן רוצים אותם בקדמה. אז השקענו גם במעבדת דמיון שנמצאת כחלק ממחלקת מדע וחדשנות של אגף החינוך באשכול הפיס. והיא הוקמה בשיתוף פעולה יחד עם ברנקו וייס יחד עם קרן אתנה. היא נראית נהדר, הייתה השתלמות של מורי מדעים במהלך הקיץ כדי ללמוד איך לעבוד איתה, והנה אנחנו יוצאים לדרך עם עוד משהו חדש. גם דברים טכנולוגיים. אנחנו לא מזניחים את זה, והמון התרגשות לקראת השנה החדשה שהולכת להיות מעניינת.

גב' רותם ידלין: שאלות נוספות?

גב' רונית ויתקון ברקאי: אני רציתי לשאול משהו. כשדיברת על שוויון מספרי בין בתי הספר, מאיפה זה מגיע?

גב' שלי קרון: זה הגיע מהפיצול. אי ממעיין ומדרור. ברגע שלקחנו והעברנו את עתידים לכרמי יוסף, פיצלנו בעצם את שדות איילון, וחלק מהילדים הולכים לדרור. וגם כשמעיין הפך להיות ממלכתי, אז מהרגע שהוא הפך להיות ממלכתי, הכיתות במעיין הם רק כיתות של גזר. אם בעבר הם היו כיתות של גזר והסביבה. היו לנו 7 ילדים או משהו כזה. היום כל ה-30 ילדים בכיתות אי' 28 ילדים יש שם, בהתאם ליכולת קיבולת של חדר שם, הם כולם ילדי גזר. זה מוריד גם אלה שהולכים לדרור, וגם אלה שהולכים למעיין, בעצם מורידים מבתי הספר הממלכתיים המדהימים שלנו אני אגיד, לא פחות נפלאים, אבל שמלמדים בדרך שלהם הייחודית

שלהם.

גב' רונית ויתקון ברקאי: וחטיבת ביניים וחטיבה עליונה?

גב' שלי קרון: חטיבת ביניים וחטיבה עליונה, איתן, אם תסתכלי על הגרף, נגיד איתן כמעט משתווים-

גב' רותם ידלין: זאת הייתה המטרה.

גב' רונית ויתקון ברקאי: אז פשוט להבין מאיפה זה הגיע, אם זה הגיע מדמוגרפיה או שזה הגיע מזה שחזרו תלמידים לתוך מערכת החינוך שלנו?

גב' שלי קרון: היה שינוי, היה שינוי במספר יישובים. חלק באים להרצוג ושלא באו קודם, חלק לאיתן-

גב' רונית ויתקון ברקאי: ... בחלוקה.

גב' שלי קרון: כן.

גב' רונית ויתקון ברקאי: עדיין שיוך, פשוט החלוקה היא שונה.

גב' רותם ידלין: נכון, אבל אנחנו גם רואים, אני אזכיר שהיסטורית הצד של כביש 40 של המועצה, למד בחוץ. ולאט לאט עם ההתבססות של איתן, שהתחיל היום את שנתו העשירית, והפך להיות בית ספר חזק וטוב. אנחנו רואים חזרה של

ילדים, מיישובי כביש 40 חזרה למועצה.

מר אבי אביטל: זאת אומרת רואים את זה משנה לשנה?

גב' רותם ידליון: ולכן אנחנו רואים בין השאר טיפוס משנה לשנה, אנחנו רואים ירידה בכמות הילדים שיוצאים החוצה, בין אם זה לבית ספר למדעים בתיכון, בין אם זה בבתי ספר דמוקרטיים. הפתיחה של הדמוקרטי החזירה אלינו קבוצה גדולה של ילדים שנסעו כל יום ללמוד בשוהם במועצה. הפתיחה של עתידיים במשכנו החדש החזירה את האמון של הקהילות של בית ספר עתידיים, וראינו זאת. אני אזכיר לכם בשנה שעתידיים נפתח, הוא עלה ב-100 תלמידים מהשנה שלפני. אנשים שלמדו בחוץ וחזרו ללמוד במועצה. זאת אומרת - שמנו לנו כיתות מופת, כיתת מופת בהרצוג, מסלול מופת באיתן. החזיר תלמידים מצטיינים שהיו יוצאים קודם החוצה, אלה היו היעדים שלנו. היעדים היו להשוות רגע בגודל את איתן והרצוג. להשוות בגודל את בתי הספר הקהילתיים. ואנחנו עומדים בהם. בגלל זה בחרנו להציג לכם את הגרפים בצורה הזאת, שמראה בדיוק את השינוי שאנחנו כמליאה הגדרנו לעצמנו, ואיך עמדנו ביעדים האלו.

גב' רונית ויתקון ברקאי: ויש כוונה להצמיח את בתי הספר הייחודיים לחטיבה עליונה וחטיבת ביניים?

גב' רותם ידליון: אנחנו מכניסים בעצם מסלול בתוך כל בית ספר. אם דרור זה בית ספר שמזין את הרצוג, אז השאיפה שבהרצוג בעתיד, כשהשכבה הראשונה תעלה, יהיה מסלול (דומה לכיתת מופת) של כיתה דמוקרטיית מונטסורית. ששוב הרעיון זה שכולם יוכלו, כל מי שלומד בהרצוג, יוכל להיכנס לתוך הכיתה הזאת, בין

אם הוא עלה מדרור או לא. ואותה שאיפה בבית ספר איתן, לגבי בית הספר האנתרופוסופי. קליטה שלו. אני אזכיר לכם אנחנו במסלולים שש-שנתיים. זאת אומרת בתי הספר יסודיים שש-שנתיים ובית ספר תיכוניים שש-שנתיים. והשאיפה בעצם שהאנתרופוסופי ייקלט לתוך איתן, בדיוק כמו שאם תשימו לב לדיפרנציאציה, כיתות התקשורת שלנו יושבות היום בבית ספר שחקים תחת הנהגתה החינוכית של איילה אפרתי הנהדרת. והם צומחים עכשיו. ובעצם פתחנו היום את כיתת התקשורת הראשונה שלנו לילדים על הרצף, כיתה ח' בתיכון, בתיכון איתן. וזאת הייתה השאיפה שלנו. אז אנחנו מצמיחים בקריה היא בעצם רצף של בית ספר של כיתות תקשורת. וכאן בתיכון הרצוג בעצם נמצאות כיתות ליקויי הלמידה שלנו. וככה כל בית ספר גם מתמחה ב-2 תתי תחומים רלוונטיים עבורו.

גב' רונית ויתקון ברקאי: והבחירה במסלול היא בגלל מצוקת מבנים או מכוונת?

גב' רותם ידלין: לא. אין לנו מספיק ילדים בשביל לפתוח תיכוניים, לא אנתרופוסופי ולא דמוקרטי, אגיד יותר מזה, תיכון צריך להיות גדול. לא סתם התיכוניים שלנו כל אחד מזין 2-3 בתי ספר יסודיים, כדי שאנחנו נוכל לתת מספיק מגמות בתיכוניים, כדי שיהיה מענה לכל ילד ודרכו החינוכית. הגודל האידאלי של תיכון הוא כ-1,200 ילדים. בוודאי למעלה מ-1,000, כמו שהגודל האידאלי של בית ספר יסודי הוא כ-600 תלמידים. זה הגודל שבו אפשר למצות תקציבים כמו שצריך, שאפשר לייצר טעם משמעותי בבתי הספר היסודיים. זה הגודל שאפשר למצות תקציבים ומגמות בבתי הספר התיכוניים. העתיד מבחינת המועצה הוא קריית חינוך בחולדה. סיימנו את התב"ע, ואנחנו בימים אלה נעבור לתכנון מפורט. זה היה תהליך ארוך. שוב, אנחנו מדברים על העתיד, אנחנו שואפים שנים קדימה. אגיד שהשאיפה שלנו היא שדרור, ראיתם גם שדרור גדל, הוא כבר יותר גדול ממעיין, שהוא בית ספר

בעצם הרבה יותר ותיק וגם נקלט במערכת החינוך שלנו שנה לפני. דרור כבר עובר את מעיין, שמה יש לנו קפסיטי מבחינת מבנה, בבית ספר מעיין אנחנו יושבים במבנה שמגביל אותנו לכיתה בשכבה. יש יתרונות בבית ספר קטן, יש חסרונות בבית ספר קטן. יש יתרונות בבית ספר גדול, יש חסרונות בבית ספר גדול. וחלק ממה שאנחנו אומרים בעצם לקהילות שלנו, אנחנו נדע לאזן בין היתרונות והחסרונות בכל אחד מבתי הספר. יש דברים שיהיה לכם יותר קל להשיג, יש דברים שיהיה לכם יותר קשה להשיג. זה חלק מבחירה בחיים.

מר איתי שייביץ: אחד, כל הכבוד. לפני כמה זמן הייתה אמירה של שר מסוים על חוסר הערכים ונחרדתי ממנה, ואז גיליתי שאהרן ידלין אמר דבר דומה, וכבר הבנתי שכנראה יש לנו בעיה. אני חושב שזה חזון מדהים למערכת חינוך. וזה באמת אמור להיות חינוך. זה לא רק מה שנקרא הלימוד. אני חושב שזה כיוון מעולה, וצריך לראות איך זה יתפתח. לגבי ערכים מדידים, מדידה לפעמים משנה את הניסוי מה שנקרא. צריך לראות מה אנחנו רוצים למדוד ואיך בדיוק. כי מדידה בסוף זה יכולה למצוין מסוימת, ואני לא בטוח שאני רוצה את זה. אבל אני מאמין בכך אז זה בסדר. שאלה לגבי רק החינוך המיוחד. כרגע הוא מרוכז כולו בבית חשמונאי.

גב' רותם ידלין: לא, לא.

מר איתי שייביץ: לא, יש 4 בבית חשמונאי ועוד 2 בשעלבים, זה 6 גני חינוך מיוחד באזור הצפוני של המועצה.

דובר: הבנתי, הבנתי, שאלה לגבי הגנים.

מר איתי שייביץ: כן, מה קורה עם פיזור קצת יותר. האם זה בגלל מספר תלמידים, בגלל זה או ש-

גב' רותם ידלין: זו שאלה מצוינת, קודם כל אני אזכיר שאנחנו בונים גן חינוך מיוחד בישרש. אני אגיד שזה לא היה פשוט, פנינו לכל יישובי כביש 40, רובם אמרו לנו לא תודה. זה גם אגב חינוך לערכים.

מר אלעד לוי: לכבוד הוא לנו שזה קורה אצלנו.

גב' רותם ידלין: זה בדיוק מה שאני אומרת. זה מעיד על ערכים יישוביים שאומרים-אנחנו מקבלים. ולכן השאיפה שלנו שהגן לחינוך מיוחד של ילדי כביש 40 יישב בעתיד בישרש. הוא ישב בגני יוחנן תקופה מסוימת ותודה על זה. נגיד שעכשיו זה פחות או יותר מתאים גם למיקומים ולמגורים של הילדים במועצה. זאת אומרת הרוב מתרכז לכאן, נזכיר שגם בית חשמונאי בסוף ממוקמת כן באופן מאוד מרכזי. בשנה שבה הגן היה בגני יוחנן זה היה יותר קשה. בסוף כשיושבים פה 4 גנים, אז נקודות ההסעה מתכנסות לכאן.

מר איתי שייביץ: אבל זה ילדים קטנים, ולהסיע ילדים קטנים זה-

גב' רותם ידלין: נכון. ולכן זה דווקא היה יותר נכון לרכז בבית חשמונאי. חלק מהתהליך היה השנה, הגן החדש עופרים שנפתח, הוא נפתח פה. 2 בניינים כאן, תסתכלו ליד המועדון של בית חשמונאי. לקחנו מבנה ישן על יד בית הכנסת, שיפצנו אותו מן היסוד. כי לילדים של חינוך מיוחד מגיע הכי טוב שאפשר. כספי פיס אישרתם את זה לדעתי באחת הישיבות הקודמות והגן הזה נפתח. אבל שוב, העתיד

שלנו בעצם, אני מניחה שנביא את זה לאחת הישיבות הבאות ברגע שמשרד החינוך יאשר לנו את החלק שלו בתקציב, את החלק שלנו. תכנון סיימנו.

גב' שלי קרון: ושוב יש יתרונות וחסרונות לכל דבר. קלינאית תקשורת יש לנו גם צוותים שעוברים מגן לגן, ועוד כל מיני שיקולים.

מר איתי שייביץ: לא, אני רק מדבר, בסוף הסעה של ילד בן 3 זה עלול להיות בעיה.

גב' שלי קרון: אין ספק.

מר איתי שייביץ: שאלה שנייה זה הנושא -

גב' רותם ידלין: נגיד אגב שברגע שהעברנו את זה לבית חשמונאי, מרבית ההורים אמרו זה כבר לא רחוק, זה בדרך מהבית שלי. שוב, בגלל המיקום המרכזי של בית חשמונאי הם מסיעים את הילדים בעצמם.

מר איתי שייביץ: שאלה שנייה - לגבי הנושא הזה של חוגים, הסעות והכול. יש לנו בעיה של הסעות, ההסעות הם יקרות, אנחנו מדברים על זה כל הזמן. פעם דיברנו, אני חושב באחת הישיבות הראשונות על המתווים, לחבר את החוגים לבית ספר. שיהיה בית ספר ארוך בעצם. זה רעיון שנלקח, יש על זה חשיבה?

גב' רותם ידלין: התשובה היא כן, ויש עליו חשיבה, הוא נלקח, הוא נעשה, זה יותר מסובך ממה שנראה. שוב, אני אזכיר לכם משהו שאנחנו מנסים לפצח,

לנסות לפצח כבר 5 שנים זה את עניין ההסעות לחוגים, הרצף החינוכי של אחרי הצהריים. זה אירוע מורכב, לא סתם עוד לא פיצחנו אותו, אבל המסע עוד ארוך ויש לנו עוד אתגרים. ואם לא היו אתגרים איך נמשיך.

מר איתי שייביץ: את יודעת אני רואה את זה קורה במדינות אחרות, בארצות הברית למשל, שבית הספר נמשך עד 17:00 בערך עם חוגים ועם הכול, זה מדהים.

גב' שלי קרו: קודם כל יש צהרונים.

מר איתי שייביץ: יש שמה התחלה כמובן.

גב' שלי קרו: לא היה צהרונים לפני 5 שנים.

גב' רותם ידלין: יש צהרונים ואני אתן לכם דוגמא -

מר איתי שייביץ: לא שלי, זה לא יקרה מחר, אבל השאלה אם אנחנו רוצים...

גב' שלי קרו: אני אומרת עשינו כבר דרך בכך שיש צהרונים שלא היו קודם, אז עכשיו יש צהרונים, ואנחנו רגע מסתכלים קדימה. זו שאיפה שאנחנו חולקים אותה. רק יש הרבה פיצוח שצריך לעשות בדרך.

גב' רותם ידלין: גם אם יש לכם ילדים בגילאים הרלוונטיים, אז נספר שאנחנו דווקא מתחילים את החוגים יותר מוקדם, בדיוק בשביל לייצר לילדים בכיתות- ג', ד', ה', ו' פעילות שמתחילה כבר פחות או יותר משעה 15:30. כלומר שההסעות שלהם ליישובים מתחילות כבר בשעה 15:00. הם מגיעים ראשונים. אחריהם מגיעים ילדי א' ב' והגנים, כי הם בעצם נשארים בדרך כלל במערכת עד שההורים מגיעים לאסוף אותם מהצהרון, ומביאים אותם לחוגים. זאת אומרת אנחנו עושים הרבה חשיבה גם בהיבט הזה, ואגיד הוא עוד לא מפוצח במלואו. אנחנו אומרות את זה בכנות מלאה. יש לו כל הזמן מול ההשלכות התקציביות, מול ההשלכות במרחב. אבל אנחנו נגיד - גם את זה נפצח.

מר רן שדה: קודם כל באמת שאפו, ערכים, שיטות למידה, הלמידה עצמה, הקצבות, חינוך מיוחד. מצד שני המצטיינים, בתי הספר איך שהם נראים היום לעומת מה שהם נראו פעם זה עולם שלם, זה מטורף, זה מדהים. באמת אין מילים. שאלה קטנה לגבי הקצוות שלמעלה המחוננים. מה הפתרונות שיש היום במועצה לדבר הזה, כי אני יודע, אני מכיר מכפר ביל"ו ילדים שנאלצים להתרוצץ לרחובות הלוך חזור. יש פתרונות היום לדבר הזה?

גב' רותם ידלין: אז בכמה רבדים, קודם כל תכנית המצטיינים שפעם הייתה בשוהם וברחובות, היום היא בגזר. וכבר בזה קיצרנו משמעותית את הנסיעה גם של ההורים וגם של הילדים. מחוננים - בסוף משרד החינוך קובע את מרכזי המחוננים, והיום בסביבתנו הם יושבים ברחובות ובשוהם. ולשם אנחנו מסיעים. זה ביום הלימודים עצמו, כך שזה שונה.

מר רן שדה: כן אני יודע.

גב' רותם ידלין: במענה, והילדים מוסעים על ידינו באופן מלא. איפה שההורים היו צריכים להסיע, היה לנו חשוב ופתחנו את המצוינים כאן. והזכרנו את זה קודם, כיתת מופת בתיכון הרצוג, מסלול מופת באיתן, השאיר את המצוינים שלנו כאן בבית, רואים את זה. אגב אני חושבת שסיפרתי לכם בשנה שעברה, שבשנה שעברה היה אפס עזיבה לתיכון מדעים מהרצוג. והשנה אנחנו יכולים לספר לכם שבמגמת פיזיקה זאת המגמה הכי נחשקת בתיכון הרצוג. זאת אומרת זה כבר מעיד, ממגמת פיזיקה שהייתה עם 12 ילדים במשך שנים, במקרה הטוב, היא היום עם 30 ילדים, ויש ילדים שנשארים בחוץ. זאת אומרת אנחנו מצליחים לייצר מצוינות בתוך התיכונים שלנו. הסיפור של מחלקת מדע וחדשנות ששלי פיתחה פה הוא חלק מהסיפור, ההשתלמויות המשותפות של המורים למדעים. רק בשבוע שעבר אגב סיימנו קייטנת מדע, שזאת השנה לדעתי הרביעית שאנחנו עושים במועצה שבוע מרוכז 100 ש.

מר רן שדה: הילד שמאובחן כמחונן בבחינות של משרד החינוך של כיתה ב', אני מבין שהוא צריך ללכת או לרחובות או לשוהם בעצם?

גב' רותם ידלין: כן.

מר רן שדה: ואין אפשרות להכניס משהו כזה למועצה? משרד החינוך לא נותן את זה כיום?

גב' רותם ידלין: שוב, זה אותו יחס לגודל, אתה מבין? הם מרכזים את זה, המרכז היה בשוהם עוד לפני שאנחנו נכנסנו. אני כילדה למדתי בלוד בכלל. אבל צריך

רגע גודל וכל רשות מקומית בעצם מסונפת, בין אם זה בחינוך הממלכתי או הממלכתי-דתי. כמה רשויות מסונפות ביחד. אני חושבת שההישג הגדול זה שהצלחנו להביא לכאן שלוחה של תכנית המצטיינים של שוהם.

גב' שלי קרו: תחשוב בעיקרון שאתה צריך בערך 26 ילדים, שזה גודל של כיתת מחוננים כל שכבה. אנחנו לא מגיעים למספרים האלה.

מר רן שדה: כן ברור.

מר אבי אביטל: מה לגבי פרויקט מצוינות של בר אילן של מתמטיקה.

גב' רותם ידלין: בעצם מה שקרה עם פרויקט מצוינות של בר אילן, זה ברגע שפתחנו את כיתות המופת, כיתות מופת הן כיתות קשות. להיות שם תלמיד בכיתה זו לא פשוט, הרבה מאוד השקעה, והילדים פשוט הצביעו ברגליים. בעצם בר אילן היה פתרון במועצה אזורית גזר כל עוד לא היה לנו כיתות מצוינות מדעית בתיכונים. ברגע שפתחנו כיתות מצוינות מדעית בתיכונים, כיתות בר אילן שהם בעצם היו סוג של חוג ומאיץ קדימה התרוקנו. וזה קורה לנו הרבה. אנחנו רואים, אנחנו נותנים מענה בצד אחד, המענה לא נדרש יותר בצד אחר. פתחנו צהרונים טובים בבתי הספר, נסגרו צהרונים ביישובים. נסגרו מועדוניות של הרווחה. וזה בסדר, כי הילדים שלנו כולם ביחד מקבלים מענה של צהרון במקום כל יישוב בעצמו, במקום על ידי הרווחה שמתייג ילד, מקבלים מענה הוליסטי בבית הספר לכל הילדים ביחד.

מר אבי אביטל: אבל השאלה אם נותנים את האפשרות והם בוחרים

ברגליים והם יודעים -

גב' רותם ידלין: כן.

מר אבי אביטל: או ש -

גב' שלי קרון: כן, הם בחרו ברגליים זה הצטמצם והצטמצם והצטמצם, עד כדי כך שבסוף אתם יודעים, בסוף יש מישהו שמפעיל את החוג, והוא אומר אין לי פה מספיק ילדים.

מר אבי אביטל: אוקיי, אם זה הם בחרו אוקיי.

גב' רותם ידלין: זה הגיע שוב משינוי במאזן במענים. שאלות נוספות לשלי?

גב' שלי קרון: כל הכבוד לכם. הייתם נהדרים.

מר אבי אביטל: בית ספר איתן הוא מנוהל על ידי ברנקו וייס גם?

גב' רותם ידלין: כן. ברנקו וייס הם שותפים טובים מאוד שלנו, גם לחשיבה, גם על המהלכים האלה, ועל מהלכים נוספים. הם רשת חינוכית מצוינת. כמה עדכונים קטנים נוספים.

תשתיות - חובה עלינו תמיד לחזור לעדכן אתכם על פרויקטי תשתיות שאנחנו מאשרים ביישובים. אז פרויקט שאנחנו מאוד גאים בו שקרה, בעיקר ב-3 יישובים, ביציץ, בבית עוזיאל וברמות מאיר ומשנה פנים של מושב. כל אחד מהיישובים האלה לקח את מרכז היישוב, את השטח החום הקיים במרכז המושב, והפך אותו להיות

מרכז של מפגש יישובי, חנכנו את יציץ כבר הצגנו בישיבות קודמות. אבל עכשיו את השלב השלישי בבית עוזיאל, בית עוזיאל ככה חתכו את זה ל-3 שלבים, כי זה כל כך הצליח עם השלב הראשון. אני חושבת שמה שאנחנו הכי גאים בו זה המפגש הרב דורי שקורה במרכזי יישוב האלה.

מר אמיר קרסנטי: יש להם מזכירה שפיצית.

גב' רותם ידלין: ואגיד לכם השיא באמת, תעברו ברמות מאיר, תראו את המרכז יישוב שעשו שם. גם האגודה נכנסה, גם הוועד המקומי הכניס עוד כסף מעצמו. זה באמת מרכז רב-גילאי משמעותי של מתקנים מפעוטות, דרך ילדים, נוער, גילאי מבוגרים ועד גיל שלישי ורביעי. זו פעם ראשונה שיש לנו מתקני כושר, משחק, קוגניציה לאנשים בגיל השלישי והרביעי. באמת שינוי פני מושב. והמקומות האלה הופכים להיות המפגש של אחרי צהריים, של מי שלוקח מהגן ומהצהרון ומגיע לשבת שם, ומגיעים לשם מבוגרים עם המטפלים הסיעודיים שלהם, וזה פשוט נפלא לראות. שוב, יישובים שאגמו את הכסף לפרויקט אחד גדול ושינו את פני מרכז המושב. במקביל חנכנו בשבוע שעבר בבית חשמונאי את מגרש הטניס. כרמי יוסף לקראת סיום של מגרש הטניס שלהם. ובכפר שמואל יש פרויקט חדש, לכו לראות אותו. אני אפילו עוד לא הייתי בו, חלום, פאמפטרק מגרש אופניים, באמת השקעה מדליקה. כבר יש יישוב שני שהולך עכשיו, ובואו לראות את זה.

מר אמיר קרסנטי: כמה הוא עלה בסוף הפאמפטרק הזה?

גב' רותם ידלין: לדעתי כ-800,000 ₪ give or take. כולל גידור, כולל גינון.

שוב, זה הפרויקט שצריך לקחת יישוב שגם יודע לשמור, כי הגינון פה הוא גינון מסובך. אני אזכיר לכם, אנחנו מייצרים את הפרויקט, הם צריכים לקחת אותו אחרי זה לביצוע.

מר אבי אביטל: שמעת? לשמור.

גב' רותם ידלין: הם יודעים כבר שמואל לשמור, אין ספק.

מר אמיר קרסנטי: יש לנו מזכירה-

מר אבי אביטל: לשמור על הפה אתה לא יודע, אז לפחות תשמור על-

מר אמיר קרסנטי: שומרים גם על זה.

גב' רותם ידלין: עוד פרויקט שחנכנו בשבוע שעבר זה את כיכר כרמים בבית חשמונאי - שכל מי שגר או מגיע יודע כמה היא הייתה שינוי נדרש מבורך בטיחותית. בעצם זה הכניסה לבית חשמונאי החדשה. כבר לא כל כך חדשה, אבל את הכיכר שלה הגיע לה. אז זה ככה ברמת התשתיות.

חוגים - התחילה היום שנת חוגים חדשה. אמרנו את זה כבר קודם, יש לנו מגוון חוגים עצום, רחב ונדיב. התמקצענו - התמקצענו בבית ספר למחול מצוין ואחיד. בבית ספר למוזיקה משמעותי ששנה שעברה הגדלנו את המקום שלו. ולכן יש הרבה יותר אנשים שמנגנים בכל הגילאים. זאת אומרת גם ילדים אבל גם אנשים בגילאי 18, +30, +40 וכך הלאה. חוגי ספורט ילדים, נוער, נשים. אנחנו מתייחסים גם לגברים. חוגי מדע, בואו לראות. הכול באתר, התחלנו היום, וזו הזדמנות רגע באמת

להגיד תודה לאגף קהילה שעושה עבודה יוצאת דופן, ולשירה וכן שאחראיות על החוגים, בואו לראות. יש לנו גם תחום שלם לילדים עם צרכים מיוחדים, ותחום שלם למבוגרים, חוגים בבקרים לגיל השלישי, חוגים וקתדרה. אנחנו מתחילים מחר את שנת הלימודים בכיתת הוותיקים - יש לנו כיתות ותיקים גם בתיכון איתן ששם התחלנו, באולפנה ובתיכון הרצוג, כיתת ותיקים חדשה.

מר אבי אביטל: יש לזה ביקוש?

גב' רותם ידלין: יש לזה ביקוש אדיר, אדיר. זה פרויקט נפלא. ואני ממליצה למי שיוצא לפנסיה לחזור ללמוד.

מר אמיר קרסנטי: שנייה רגע, צרכים מיוחדים מה זה חוגים מיוחדים?

גב' רותם ידלין: כן.

מר אבי אביטל: אותם חוגים רק ל-

גב' כרמל טל: לא, חוגים מיוחדים.

גב' רותם ידלין: לא, חוגים מיוחדים.

מר אמיר קרסנטי: ואללה ויש לזה היענות מלאה?

גב' רותם ידלין: זה כבר שנה לדעתי שלישית, אולי אפילו רביעית שאנחנו

פותרים עם חוגים לילדים עם צרכים מיוחדים, והם מלאים.

מר אמיר קרסנטי: יפה.

מר אבי אביטל: יש פרסום לזה של כיתות הוותיקים?

גב' רותם ידלין: כן.

מר אבי אביטל: ביישובים עצמם?

גב' רותם ידלין: כן. אגב ותיקים, מוקד המועצה גם פועל בימים מסוימים

כלפי ותיקים, עונות בו מוקדניות שגם עברו הכשרה, וגם במספר מיוחד שאנחנו

יודעים שמי שמתקשר אלינו הוא תושב ותיק, שצריך עזרה יותר ספציפית. והם בין

השאר עוזרים גם ברישום לכיתות הוותיקים ולקתדרה.

גב' כרמל טל: אבי בכיתה של הרצוג יש עוד מקומות.

מר אבי אביטל: לוותיקים.

גב' רותם ידלין: בכיתה של הרצוג.

גב' כרמל טל: בהרצוג יש עוד מקומות.

גב' רותם ידלין: ונשמח שתפיצו הלאה את הבשורה. זאת אומרת אם מה שאתם שומעים כאן רלוונטי, נפנה לכם את הבאנרים הספציפיים של הרישום, בכיתה בהרצוג כאמור יש עוד מקום, הכיתה בשעלבים מתחילה מחר ב-9:00 בבוקר, מי שמעוניין.

מר אמיר קרסנטי: מה עם איזה פאמפטרק?

גב' רותם ידלין: בשעה טובה סיימנו את סעיף מספר 1.

2. אישור פרוטוקול מליאות מספר 41 ו-42.

גב' רותם ידלין: אנחנו עוברים לסעיף מספר 2, אישור פרוטוקול.

מר אמיר קרסנטי: הלאה אושר, הלאה. סעיף 4.

גב' רותם ידלין: נמנעים? מתנגדים? אין. פה אחד הפרוטוקול של ישיבות מליאה 41 ו-42 מאושרים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול מליאות מספר 41 ו-42.

4. נסיעות ראשת המועצה.

גב' רותם ידלין: אנחנו מדלגים על סעיף 3 ועוברים לסעיף 4. כרמל בבקשה.

גב' כרמל טל: אנחנו מבקשות לאשר פה 2 נסיעות, אנחנו מחויבים להביא נסיעות של ראשת המועצה, גם אם הן לא במימון המועצה. אנחנו חייבים את אישור המליאה. ישנן 2 נסיעות כרגע. נסיעה באוקטובר שמתחילה כחלק מכנס של בלומברג, שקרן בלומברג מארגנת והוא יקרה בווישינגטון. משם רותם תמשיך לליוד לקנזס. ראשת העיר שבמשך הרבה שנים משמשת כעיר התאומה שלנו, מסיימת את תפקידה. אז אנחנו חושבים שמן הראוי ללכת ולהיפרד אחרי שנים של שותפות פורייה וקרובה מאוד של המועצה איתה, אז רותם תיסע לשם ותיפרד ממנה במקום. זו נסיעה אחת באוקטובר. ואחרי כן בדצמבר רותם תצטרף למשלחת שיוצאת שנשים מובילות בחברה בישראל שתהיה בניו יורק.

2 הנסיעות הם במימון של הגופים ששולחים למעט טיסת פנים אחת, הקישור לליוד קנזס, שאנחנו מממנים מטעם המועצה. מעבר לזה הכול במימון חיצוני. אנחנו מבקשים את אישורכם.

מר אמיר קרסנטי: יש לזה התניה.

גב' כרמל טל: שתביא טובלרון?

מר אמיר קרסנטי: שתביאי מהדיוטי פריי, ולא טובלרון, דברים יותר טובים.

(מדברים יחד)

גב' כרמל טל: מי בעד בבקשה?

מר אבי אביטל: מה זה על שניהם ביחד?

גב' כרמל טל: תודה רבה, פה אחד. אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את 2 הנסיעות של ראשת המועצה.

5. עדכון מורשי חתימה בבתי הספר.

גב' כרמל טל: נעבור לעוד עניין טכני, התחלפה לנו גם מנהלת בבית ספר מעיין. אנחנו צריכים לאשר העברה של זכויות חתימה מהמנהלת היוצאת לנועה שהצטרפה. אז אנא אישורכם לשינוי זכות החתימה, ונועה לינדר הופכת להיות מורשית החתימה כמובן עם צוות בית הספר.

מר אמיר קרסנטי: אם לא נאשר לא תהיה זה?

גב' כרמל טל: זו שאלה כאילו, שמישהו כבר ייקח את זה מאישורי המליאה את השטות הזאתי, זה יהיה נפלא. אבל-

מר אמיר קרסנטי: יש דברים שהם מנהלתיים. זה ראש המועצה, יאללה קדימה.

- גב' כרמל טל:** לגמרי.
- עו"ד חן סומד:** ... מי שמסמיכה -
- גב' כרמל טל:** אין לנו ברירה.
- עו"ד חן סומד:** זכויות חתימה זו המועצה, אי אפשר...
- גב' כרמל טל:** האמן לי שאני בודקת -
- מר אמיר קרסנטי:** שיהיה מעניין אנחנו רוצים לראות כמה מתנגדים באירוע הזה.
- גב' כרמל טל:** שאני בודקת כל דבר אם יש מוצא -
- מר אמיר קרסנטי:** שיהיה מעניין.
- גב' רותם ידלין:** אמיר אני בעד שנאחל הצלחה לנועה לינדר -
- מר אמיר קרסנטי:** לגמרי.
- גב' רותם ידלין:** היא נכנסת לבית ספר מקסים.
- מר אמיר קרסנטי:** בעיניי זה טכני.

גב' רותם ידלין: היא מנהלת מקסימה.

גב' כרמל טל: נכון, נכון.

מר אמיר קרסנטי: בעיניי זה טכני, ברגע שאישרו אותה -

מר אבי אביטל: טוב, אז נאשר.

מר אמיר קרסנטי: להיכנס לנעליים של מנהלת -

גב' כרמל טל: הזמן שאנחנו מבזבזים בדיון נדרש אישור המליאה, מי

בעד בבקשה? תודה רבה פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את נועה לינדר כמורשית חתימה בבית ספר מעיין.

6. אשרור החלטת ועד מנהל בית עלמין, בנושא רכישת קבר מחיים.

גב' כרמל טל: יהודה בבקשה, אנחנו מבקשים אשרור החלטת ועד מנהל

בית עלמין.

מר יהודה שנייויס: אנחנו בזמנו ייסדנו נוהל לבית העלמין. והנוהל הזה פתח

פתח לרכישת קבר מחיים, בכפוף לוועד ובכפוף למדיניות הוועד, וגם אושר במליאה.

לאחרונה אנחנו נתקלים בתופעה שאנשים רוכשים, או באים לרכוש יותר מחלקת

קבר אחת, אנחנו מוצאים שזה נותן יתרון יחסי לא ראוי לבעלי הון. אנחנו לא

חושבים שזה דמוקרטיה הדבר הזה.-

מר אבי אביטל: מה זה מבחוץ?

מר יהודה שנייויס: לא, לא, תושבי המועצה, אנשים שבאים. ולכן אנחנו החלטנו, הוועד המנהל, שבמקרה שאנשים באים לקנות קבר מחיים ליותר מחלקת קבר אחת, זה יהיה בקבורת מכפלה. הכוונה שאם יהיו רשאים לרכוש, אבל בקבורת מכפלה זה נוהג שקיים-

מר אבי אביטל: מה זה?

גב' כרמל טל: מכפלה.

מר יהודה שנייויס: זה קיים בכל מקום, זאת ההחלטה שלנו, אנחנו מביאים את זה לאשרור, למעלה מהצורך אנחנו מביאים את זה לידע. בעתיד הרחוק נצטרך לדון בכלל על שיטת הקבורה בבית הקברות, כי אתם יודעים שהמקומות אוזלים. המדיניות הארצית היא לא לאשר הרחבות של בתי עלמין, אבל כרגע אנחנו מאשררים רק את ההחלטה הנקודתית הזאת, שמישהו בא לקנות קבר מחיים קונה 2 קברים במכפלה ולא חלקה ליד חלקה.

מר אבי אביטל: קודם כל אני מברך על ההחלטה, וזה נראה הגיוני ונחוץ. השאלה שלי כשאתה אומר לכל בן אדם 1, זאת אומרת אם אני בא קונה 1 ואשתי קונה 1.

מר יהודה שנייזיס: עזוב בשביל זה אנחנו -

מר אבי אביטל: לא, זה -

מר יהודה שנייזיס: אני עונה לך, אני עונה לך. התשובה היא נורא פשוטה.

מר אבי אביטל: שנדע על מה אנחנו מצביעים.

מר יהודה שנייזיס: התשובה היא מאוד פשוטה, הכוונה היא שבני משפחה בעל ואשה למשל קונים בקבורת מכפלה, אנחנו מכירים את המועצה, אנחנו דנים בכל בקשה כזאת שבאה, אנחנו מלבנים את הפרטים, וזאת הכוונה. מי שבא לקנות יותר מחלקת קבר אחת לחיים, רק בקבורת מכפלה.

מר אבי אביטל: זאת אומרת כל בן אדם יכול לקנות 1.

מר יהודה שנייזיס: כן, בגדול כן.

מר אבי אביטל: כן, אוקיי. ועד היום יש כאלה שנתנו להם יותר?

מר יהודה שנייזיס: לא. אני מזכיר לכם שהחלטה הייתה בכל מקרה של רק 5% מיתרת הקברים בקבורה מחיים, אבל לא נחזור אחורה. פה אנחנו רוצים לאשרר את ההחלטה הזאת.

מר רן שובע: יש קבורת מכפלה?

מר יהודה שנייזיס: כן, כבר היום יש לנו קבורת מכפלה.

מר אבי אביטל: היא מיושמת בארץ.

מר רן שובע: בארץ כן, כאן במועצה.

(מדברים יחד)

מר ישראל פרץ: עושה רושם שיש...

מר יהודה שנייזיס: חבר'ה הדמוגרפיה עובדת.

גב' רותם ידלין: זה במדינת ישראל כולה.

גב' כרמל טל: בואו נעלה להצבעה בבקשה, מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשרר החלטת הוועד המנהל את בית העלמין, לפיה רכישת יותר מקבר אחד מחיים תהיה בקבורת מכפלה בלבד.

7. אישור מחליפה לחברה בוועדת בחירות.

גב' כרמל טל: דבר אחרון - אנחנו בחודש אפריל במליאה שהייתה לנו

בסוף חודש אפריל מינינו פה ועדת בחירות. יש לנו חברה שמבקשת להתפטור.

עו"ד חן סומד: לפרוש.

גב' כרמל טל: ולכן אני מבקשת להביא היום את מינוי ענבל לב שריג

לחברה בוועדת הבחירות במקום מתי אברהם שפורשת. אנא הצביעו מי בעד?

מר איתי שייביץ: מהי, מי זאת? כאילו אני מצביע על מישהי ש-

גב' כרמל טל: למה את האחרים הכרת?

מר אבי אביטל: זה סתם עניין פורמלי.

(מדברים יחד)

עו"ד חן סומך: יש על זה בדיחה, אחד בא לאימא שלו אומר לה אימא

הבאתי לך טרנזיסטור בתקופה של הטרנזיסטור. מסתכלת האימא אומרת לו: וואי

בלי חוט וזה עובד. הוא אומר לה: אימא ועם חוט את מבינה איך זה עובד?

מר איתי שייביץ: אתה יודע קצת פרטים ביוגרפיים, היא תושבת המועצה?

גב' כרמל טל: ברור שתושבת המועצה. היא לא יכולה להיות לא תושבת

המועצה.

גב' רותם ידלין: תושבת בית חשמונאי.

גב' כרמל טל: ועדת הבחירות, אזכיר לכם אם יש עניינים שצריך להתכנס

עליהם על דברים מיוחדים, ובעיקר היא מתכנסת בערב הבחירות לפקח על ספירת

הקולות. זו מטרת הוועדה הזאת.

מר אבי אביטל: וגם תושבת בית חשמונאי, שמחליפה תושבת בית חשמונאי.

גב' כרמל טל: אני מבקשת שוב את אישורכם לצרף את ענבל לב שריג לוועדת הבחירות, מי בעד?

גב' רותם ידלין: מאושר פה אחד.

גב' כרמל טל: מאושר פה אחד. תודה רבה.

גב' רותם ידלין: ערב טוב.

גב' כרמל טל: הייתם נהדרים.

החלטה: הוחלט פה אחד למנות את ענבל לב שריג כחברה בוועדת הבחירות במקום מתי אברהם.

גב' כרמל טל
מנכ"לית המועצה

גב' רותם ידלין
ראשת המועצה

קובץ החלטות

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר להוסיף סעיף לסדר היום, וכן לדון בסעיף 3 כסעיף ראשון.

3. אישור התחייבות בלתי חוזרת לרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) – פטור מאגרות והיטלים מושב פדיה עבור מגרש 274.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר התחייבות בלתי חוזרת לרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) – פטור מאגרות והיטלים מושב פדיה עבור מגרש 274.

2. אישור פרוטוקול מליאות מספר 41 ו-42.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול מליאות מספר 41 ו-42.

4. נסיעות ראשת המועצה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את 2 נסיעות ראשת המועצה.

5. עדכון מורשי חתימה בבתי הספר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את נועה לינדר כמורשית חתימה בבית ספר מעיין.

6. אשרור החלטת ועד מנהל בית עלמין, בנושא רכישת קבר מחיים.

החלטה הוחלט פה אחד לאשרר החלטת הוועד המנהל את בית העלמין, לפיה רכישת יותר מקבר אחד מחיים תהיה בקבורת מכפלה בלבד.

7. אישור מחליפה לחברה בוועדת בחירות.

החלטה: הוחלט פה אחד למנות את ענבל לב שריג כחברה בוועדת הבחירות במקום מתי אברהם.